ЯХЪЯ БӘЯН ИТКӘН ЯХШЫ ХӘБӘР

Сүз Кеше булды

1 1 Иң башта Сүз булган, Сүз Аллаһы белән булган, һәм Сүз
Аллаһы булган. 2 Сүз иң башта ук Аллаһы белән булган.
3 Бар нәрсә Сүз аша яратылган, һәм яратылган һәр нәрсә
Аннан башка яратылмаган. 4 Аңарда тормыш булган, һәм шул
тормыш кешеләргә яктылык биргән. 5 Яктылык караңгылыкта
яктыра, караңгылык исә аны сүндерә алмаган.

6 Аллаһы тарафыннан җибәрелгән Яхъя исемле бер кеше бар
иде. 7 Яхъя шаһитлек бирү өчен килде. Ул, барысы да иман ки-
терсеннәр дип, Яктылык хакында шаһитлек бирергә килде. 8 Ул
үзе Яктылык түгел, ләкин Яктылык хакында шаһитлек бирү
өчен җибәрелгән иде.

9 Дөньяга килүче һәр кешене яктыртучы Яктылык – чын
Яктылык иде. 10 Ул дөньяда булды, ләкин дөнья, Аның аша
яратылган булуга карамастан, Аны танымады. 11 Ул Үз кешелә-
ре янына килде, әмма үзенекеләр Аны кабул итмәде. 12 Ә Аны
кабул итеп, Аңа иман китерүчеләргә Ул Аллаһы балалары бу-
лырга хокук бирде. 13 Алар каннан да, тән нәфесеннән дә, ир
нәфесеннән дә түгел, бәлки Аллаһыдан тудылар.

14 Сүз Кеше булды, мәрхәмәт һәм хакыйкать белән тулы бу-
лып, безнең арабызда яшәде, һәм без Аның данын, Атаның
бердәнбер Улына биргән данын күрдек.

15 Яхъя пәйгамбәр Аның хакында шаһитлек биреп:

– «Миннән соңрак Килүче миннән алга чыкты, чөнки Ул
миннән элек бар иде» дип сөйләгәнем менә Шул инде, – дип
кычкырып әйтте.

16 Аның тулылыгыннан без һәммәбез мәрхәмәт өстенә мәр-
хәмәт алдык, 17 чөнки канун Муса аркылы бирелгән, мәрхә-
мәт һәм хакыйкать исә Гайсә Мәсих аша килде. 18 Аллаһыны
беркем, беркайчан күрмәгән. Аны Ата өчен иң якын булган
бердәнбер Улы ачып бирде.

Яхъя пәйгамбәрнең шаһитлеге

[19] Иерусалим яһүдләре руханиларны һәм левилеләрне* Яхъя
пәйгамбәрдән: «Син кем?» – дип сорар өчен җибәргәч, [20] ул,
һич тә яшермичә, шаһитлек биреп:
– Мин Мәсих түгел, – дип икърар итте.
[21-22] Алар аннан:
– Кем соң син, Ильясмы? – дип сорадылар.
– Юк, – диде ул.
– Вәгъдә ителгән пәйгамбәрме?
– Юк, – дип җавап бирде Яхъя.
– Алайса, кем соң син? Безне монда җибәрүчеләргә җавап
бирү өчен үзең хакында безгә нәрсә әйтерсең?
[23] Яхъя, Ишагыйя пәйгамбәр әйткән сүзләрне кулланып:
– Мин – «Раббыга юлны турайтыгыз», – дип чүлдә кычкы-
ручының тавышы, – диде.
[24] Җибәрелгәннәр фарисейләрдән** иде. [25] Алар Яхъядан:
– Син Мәсих тә, Ильяс та, вәгъдә ителгән пәйгамбәр дә бул-
магач, ни өчен соң суга чумдыру*** йоласын башкарасың? – дип
сорадылар.
[26] Яхъя аларга:
– Мин суга чумдырам, әмма арагызда сез белмәгән Берәү
тора. [27] Минем артымнан Килүче нәкъ менә Ул инде, ә мин
Аның аяк киеменең каешын чишәргә дә лаеклы түгелмен, – дип
җавап бирде.
[28] Бу вакыйгалар Яхъя пәйгамбәр чумдыра торган урында –
Үрдүн елгасы аръягындагы Бәйтәниядә булды. [29] Икенче көнне
Яхъя пәйгамбәр, каршына килүче Гайсәне күреп, әйтте:
– Менә дөньяның гөнаһын Үз өстенә алучы Аллаһы Бәрәне.
[30] «Миннән сонрак килүче бер Зат миннән алга чыкты, чөнки
Ул миннән элек бар иде», – дип сөйләгәнем Ул – Үзе. [31] Мин
Аны белми идем, ләкин, Ул Исраил халкына билгеле булсын
өчен, суга чумдырырга килдем.
[32] Яхъя пәйгамбәр шаһитлек биреп, өстәп әйтте:
– Мин Рухның күгәрчен рәвешендә Гайсәгә иңүен һәм
Аның өстендә калуын күрдем. [33] Мин Аны танымас идем, әмма

---

* 1:19 *Леви* – Ягъкуб улларының берсе. Аллаһы әмере буенча, Леви токымыннан булган кешеләр генә Аллаһы Йортында рухани ярдәмчесе булып хезмәт иткәннәр. Алар левилеләр дип аталганнар.
** 1:24 *Фарисейләр* – борынгы яһүдләр арасындагы дини төркем.
*** 1:25 *Суга чумдырылу* – тәүбә итүне һәм үзеңне Аллаһы Тәгаләгә багышлауны күрсәтә торган йола.

мине суга чумдыру өчен Җибәрүче: «Кем өстенә Рух иңүен һәм
Аның өстендә калуын күрсәң, Изге Рухка чумдыручы Шул бу-
лыр», – дигән иде. [34] Мин моны күрдем һәм шаһитлек бирәм:
Ул – Аллаһы Улы.

Гайсәнең беренче шәкертләре

[35] Икенче көнне Яхъя пәйгамбәр ике шәкерте белән шул ук
урында торганда, [36] узып баручы Гайсәне күреп:
– Менә, карагыз, Аллаһы Бәрәне, – диде.
[37] Ике шәкерт, аның бу сүзләрен ишеткәч, Гайсә артыннан
киттеләр. [38] Гайсә исә, артына әйләнеп карап һәм аларның
арттан килүен күреп:
– Сезгә нәрсә кирәк? – диде.

Алар Аннан:

– Рабби, Син кайда яшисең? – дип сорадылар. (Рабби –
Остаз дигән мәгънәдә.)
[39] Гайсә аларга:
– Әйдәгез Минем белән, үзегез күрерсез, – диде.

Сәгать дүртләр чамасы* иде. Алар, Гайсә белән барып, Аның кайда яшәгәнен күрделәр һәм ул көнне Аның янында калдылар.
[40] Яхъя пәйгамбәрнең Гайсә турында әйткән сүзләрен ише-
теп, Аның артыннан киткән икенең берсе Шимун Петернең
энесе Әндри иде. [41] Ул, иң элек абыйсы Шимунны табып, аңа:
– Без Мәсихне очраттык, – диде һәм Шимунны Гайсә янына
алып килде. (Мәсих – Май сөртелгән Зат** дигән мәгънәдә.)
[42] Гайсә исә, Шимунга карап:
– Син, Яхъя улы Шимун: син Кифас дип аталырсың, – диде.
(Кифас һәм Петер*** дигән исемнәр – кыя дигән мәгънәдә.)
[43-44] Икенче көнне Гайсә Гәлиләягә барырга булды. Әндри
белән Петер кебек үк, Бәйтсайда шәһәреннән булган Филипне
очратты һәм аңа:
– Минем артымнан бар, – диде.

---

* **1:39** *Сәгать дүртләр чамасы* – грекча сүзгә-сүз «унынчы сәгать чамасы». Инҗил язылган заманда вакыт хисабы башкача була: көндезге вакыт иртәнге сәгать алтыдан кичке сәгать алтыга кадәр дәвам итә. Шулай итеп, мәсәлән, «беренче сәгать» безнең вакыт буенча иртәнге алтыдан җидегә кадәрге вакытка туры килә.

** **1:41** *Мәсих* – Аллаһы тарафыннан дөньяны коткару өчен сайланып май сөртелгән Зат. Руханилар, Аллаһы кушуы буенча, Исраил патшасын билгеләгәндә сайланган кешенең башына зәйтүн мае сөртә торган булганнар.

*** **1:42** *Кифас һәм Петер* – Арамей телендә «Кифас», грек телендә «Петер» дигән исемнәр – «кыя» дигән мәгънәдә.

[45] Филип, Натанаилне табып:
– Без насаралы Йосыф улы Гайсәне очраттык. Аның хакында Муса канунда язган, шулай ук пәйгамбәрләр дә язганнар, – диде.
[46] Ләкин Натанаил аңа:
– Насарадан нинди дә булса яхшы нәрсә чыгармы икән? – дип җавап бирде.
– Барыйк, үзең күрерсең, – диде Филип.
[47] Гайсә, Үзенә таба якынлашып килүче Натанаилне күреп, аның хакында:
– Менә чын исраилле, аңарда һичнинди мәкер юк, – диде.
[48] Натанаил Аннан:
– Син мине каян беләсең? – дип сорады.
– Мин, Филип сине чакырганчы ук, инҗир агачы төбендә күрдем, – дип җавап бирде Гайсә.
[49] – Остаз! Син – Аллаһы Улы! Син – Исраил Патшасы! – диде Аңа Натанаил.
[50] Гайсә:
– Син Минем: «Мин сине инҗир агачы төбендә күрдем», – дигәнемә күрә генә ышанасыңмы? Моннан да зуррак нәрсәләр
күрерсең әле, – дип җавап бирде һәм, дәвам итеп, – [51] Сезгә
хак сүз әйтәм: күкләр ачылуын һәм Аллаһы фәрештәләренең Адәм Улы янына күтәрелеп инүләрен күрерсез, – диде.

Гайсәнең суны шәрабка әйләндерүе

2 [1] Өченче көнне Гәлиләя өлкәсенең Кәна шәһәрендә туй
булды. Туйга Гайсәнең анасы да килде. [2] Гайсә дә Үзенең
шәкертләре белән шул туйга чакырылган иде. [3] Шәраб
җитмәгәч, Гайсәнең анасы Аңа:
– Аларның шәраблары беткән, – диде.
[4] – Син ни өчен моны Миңа әйтәсең? Минем әле вакытым килеп җитмәде, – диде Гайсә аңа.
[5] Анасы хезмәтчеләргә:
– Ул сезгә нәрсә әйтсә, шуны эшләгез, – диде.
[6] Анда, яһүдләрнең йоласы буенча, пакьләнү өчен куелган
ике яки өч үлчәү* су сыйдырышлы алты таш чүлмәк бар иде.
[7] Гайсә хезмәтчеләргә:
– Чүлмәкләрне су белән тутырыгыз, – дип әйткәч, алар чүлмәкләрне мөлдерәмә итеп тутырдылар.
[8] Шуннан соң Гайсә аларга:
– Инде чумырып алыгыз да туй башлыгына илтеп бирегез, – диде.

---

* 2:6 *Ике яки өч үлчәү* – 80–120 литр чамасы.

Алар илтеп бирделәр. [9] Туй башлыгы шәрабның кайдан
икәнен белми иде. Бу турыда суны чумырып алган хезмәтчеләр
генә белә иде. Туй башлыгы, шәрабка әйләнгән суны татып
карагач, кияүне үз янына чакырып алып:
[10] – Башта һәркем яхшы шәраб бирә, ә инде җитәрлек
эчелгәч, начаррагын китерә; ә син яхшы шәрабны иң соңга
калдыргансың, – диде.
[11] Шулай итеп, Гәлиләянең Кәна шәһәрендә могҗизалы га-
ләмәтләрен башлап җибәреп, Гайсә Үзенең данын күрсәтте,
һәм шәкертләре Аңа иман китерделәр.
[12] Шуннан соң Ул, анасы, энеләре һәм шәкертләре белән
бергә Кәпәрнаум шәһәренә килеп, берничә көнгә анда калды.

Гайсәнең Аллаһы Йортына мәхәббәте

[13] Яһүдләрнең Коткарылу бәйрәме* якынлашкач, Гайсә
Иерусалимга килде. [14] Ул андагы Аллаһы Йортында үгез, сарык,
күгәрчен сатучыларны һәм акча алмаштырып утыручыларны
күргәч, [15] баудан чыбыркы үреп, барысын да – сарыкларны да,
үгезләрне дә – Аллаһы Йортыннан куып чыгарды. Акча ал-
маштыручыларның өстәлләрен аударып ташлап, акчаларын
чәчеп җибәрде. [16] Күгәрчен сатучыларга:
– Боларны моннан алып китегез! Минем Атамның йортын
базарга әйләндермәгез! – диде.
[17] Аның шәкертләре: «Мине Синең йортыңа булган мәхәббәт
газаплый», – дип язылган сүзләрне исләренә төшерделәр.
[18] Шуннан, яһүдләр Гайсәдән:
– Болай эшләргә хокукың барлыгын безгә нинди галәмәт
белән исбат итә аласың? – дип сорадылар.
[19] Гайсә аларга:
– Бу Аллаһы Йортын җимереп ташлагыз, Мин аны өч көндә
яңадан торгызачакмын, – диде.
[20] Яһүдләр Аңа әйттеләр:
– Бу Аллаһы Йорты кырык алты ел төзелде, ә Син аны өч
көндә генә торгыза алырсыңмы?
[21] Әмма Гайсә, Аллаһы Йорты дип, Үзенең тәне хакында
әйткән иде. [22] Гайсә үледән терелтелгәч, шәкертләре Аның бу
турыда әйткәнен исләренә төшерделәр һәм, Изге язмага да,
Гайсә әйткән сүзләргә дә ышандылар.
[23] Коткарылу бәйрәме көннәрендә Аның Иерусалимда күр-
сәткән могҗизалы галәмәтләрен күреп, күпләр Гайсәгә иман

* 2:13 *Коткарылу бәйрәме* – Яһүдләрнең бу бәйрәмендә Мисыр коллы-
гыннан котылу искә алына. Грек телендә бу бәйрәм Пасха дип атала.

китерделәр. [24-25] Әмма бөтен кешеләрне Үзе белгәнгә, алар турында кемнең дә булса сөйләп бирүенә Гайсәнең ихтыяҗы юк иде, чөнки кешеләрнең күңелләрендә нәрсә барын Ул белде һәм шуңа күрә аларга ышаныч багламады.

Гайсә һәм Никәдим

3 [1] Яһүд башлыкларының фарисейләрдән булган Никәдим атлысы [2] төнлә Гайсә янына килеп:

– Остаз! Синең Аллаһыдан килгән Остаз икәнеңне беләбез; чөнки, Аллаһы аның белән булмаса, Син күрсәткән могҗизалы галәмәтләрне беркем дә эшли алмас иде, – диде.

[3] – Сиңа хак сүз әйтәм: беркем дә, яңадан тумаса, Аллаһы Патшалыгын күрә алмас, – диде аңа Гайсә.

[4] Никәдим Аннан:

– Кеше картайгач ничек итеп яңадан туа алсын? Ул, анасы карынына кереп, икенче тапкыр туа алыр микән? – дип сорады.

[5] Гайсә җавабында аңа әйтте:

– Сиңа хак сүз әйтәм: әгәр кеше судан һәм Рухтан тумаса, ул
Аллаһы Патшалыгына керә алмас. [6] Тәннән туган – тән, Рухтан
туган – рух була. [7] Минем сиңа: «Сез яңадан туарга тиешсез», –
дип әйтүемә гаҗәпләнмә. [8] Җил кайда теләсә, шунда исә, аның
тавышын ишетәсең, ләкин кайдан килеп кая китүен белмисең:
Рухтан туган һәркем белән нәкъ менә шулай була*.

[9] Никәдим Аннан:

– Ничек алай була алсын? – дип сорады.

[10] – Син, Исраил мөгаллиме була торып, шуны белмисеңме? –
диде аңа Гайсә. – [11] Сиңа хак сүз әйтәм: без нәрсә белсәк, шуны сөйлибез; нәрсә күрсәк, шуңа шаһитлек бирәбез; ә сез
безнең шаһитлегебезне кабул итмисез. [12] Сез җирдәге хәлләр
турында сөйләгәнгә ышанмыйсыз икән, күктәгеләре хакында
сөйләсәм, ничек ышанырсыз? [13] Күктән иңгән Адәм Улыннан
башка берәүнең дә күккә күтәрелгәне юк.

[14-15] Адәм Улына иман китерүче һәр кеше мәңгелек тормыш
алсын өчен, Муса чүлдә еланны күтәргән кебек**, Адәм Улы да
күтәрелергә тиеш. [16] Чөнки Аллаһы дөньяны шулкадәр яратты
ки, Улына иман китерүче беркем һәлак булмасын өчен, бәлки
мәңгелек тормыш алсын өчен, Үзенең бердәнбер Улын бирде.

---

* 3:8 Грек телендәге «пнеума» дигән сүз «җил» һәм «Рух» дигән мәгънәләрне аңлата.

** 3:14-15 Бу урында Мусаның чүлдә Аллаһы кушуы буенча бакырдан ясалган еланны, колгага беркетеп куеп, югарыга күтәрүе турында языла. (Тәүрат, «Саннар» китабы 21:9.)

17 Аллаһы Үзенең Улын дөньяны хөкем итү өчен түгел, бәлки
дөнья Аның аша котылсын өчен, дөньяга җибәрде. 18 Улына
иман китерүче хөкем ителми, ә иман китермәүче инде хөкем
ителде, чөнки ул Аллаһының бердәнбер Улына иман китер-
мәде. 19 Хөкем исә шуннан гыйбарәт: дөньяга яктылык килде,
әмма кешеләр, эшләре яман булганга, яктылык урынына караң-
гылыкны яраттылар. 20 Явызлык эшләүче һәркем яктылыкны
нәфрәт итә һәм, үзенең эшләре ачык күренмәсен дип, якты-
лыкка килми. 21 Ә дөреслек буенча эш итүче, гамәлләренең
Аллаһы аркылы эшләнгәнлеге ачык күренсен өчен, яктылык-
ка килә.

Яхъя пәйгамбәрнең Гайсә турындагы шаһитлеге

22 Шуннан соң Гайсә шәкертләре белән Яһүдия җиренә
килде һәм алар белән бергә шунда калып, халыкны суга чум-
дырды. 23 Яхъя да Салим янындагы күп сулы Айнунда шунда
килгән кешеләрне суга чумдыра иде. 24 Ул вакытта әле Яхъя
төрмәгә утыртылмаган була.

25 Яхъя пәйгамбәрнең шәкертләре белән бер яһүд кешесе
арасында пакьләнү йоласы турында бәхәс чыккач, 26 алар, Яхъя
пәйгамбәр янына килеп:

– Остаз! Менә Үрдүннең аръягында синең белән булган һәм
Аның турында син шаһитлек биргән Кеше халыкны суга чум-
дыра, һәм барысы да Аның янына баралар, – диделәр.

27 Яхъя пәйгамбәр җавап итеп әйтте:

– Күктән бирелмәгән булса, кеше үзенә бернәрсә дә кабул
итә алмый.

28 Сез – «Мин Мәсих түгел, әмма Аның алдыннан җибәрел-
дем», – дип әйткәнемне ишетүче шаһитләр. 29 Кияү егетенең
кәләше була, ә кияүнең янында тыңлап торучы дусты, аның
тавышын ишетеп, шатланып куана. Минем куанычым да шу-
лай тулы. 30 Ул үсәргә, мин кечерәергә тиеш.

31 Югарыдан Килүче һәркемнән өстенрәк; ә җирдән булган,
җирнеке булып, җирдәгечә сөйләр. Күктән Килүче һәркемнән
өстендер: 32 Ул Үзе күргәннәре һәм ишеткәннәре турында ша-
һитлек бирә, әмма Аның шаһитлеген берәү дә кабул итми.
33 Аның шаһитлеген кабул итүче, Аллаһының хаклыгына инану-
ын раслап, мөһер суккан була. 34 Аллаһы җибәргән Зат Аллаһы
сүзләрен сөйләр, чөнки Аллаһы Рухны үлчәмичә бирә. 35 Ата
Үзенең Улын ярата һәм бар нәрсәне Аның кулына тапшырган.
36 Улына иман китерүченең мәңгелек тормышы бар, ә Улына
иман китермәүче тормыш күрмәячәк, бәлки аның өстендә Ал-
лаһының ачуы торачак.

Гайсә һәм Самарея хатыны

4 [1] Фарисейләр Гайсәнең Яхъя пәйгамбәргә караганда күб-
рәк шәкертләр җыюы һәм аларны суга чумдыруы турында
ишеттеләр, [2] хәлбуки, кешеләрне Гайсә Үзе түгел, бәлки
шәкертләре суга чумдыра иде. [3] Бу турыда белгәннән соң, Гай-
сә, Яһүдияне калдырып, тагын Гәлиләягә китте. [4] Аңа Самарея
өлкәсе аша үтәргә туры килде.

[5] Самареядә, Ягъкуб үзенең улы Йосыфка биргән җир билә-
мәсенә якын урнашкан Сухар дигән шәһәрдә, [6] Ягъкуб коесы
бар иде. Юлда арыган Гайсә шул кое янына килеп утырды. Көн
урталары иде. [7-8] Шәкертләре ризык сатып алу өчен шәһәргә
киткәч, су алырга дип, бер Самарея хатыны килде. Гайсә аңа:

– Миңа эчәргә бирче, – диде.

[9] Хатын исә:

– Ничек итеп Син, яһүд була торып, миннән, Самарея хаты-
ныннан, эчәргә сорыйсың? – диде.

Ул бу сүзләрне яһүдләр самареялеләр белән аралашмаганга
күрә әйтте.

[10] Гайсә аңа болай җавап бирде:

– Аллаһының бүләген белсәң һәм синнән: «Миңа эчәргә
бирче», – дип сораучының кем икәнен белсәң, син үзең Аннан
сорар идең, һәм Ул сиңа тереклек суы бирер иде.

[11] Хатын Аңа әйтте:

– Әфәндем! Синең чумырып алырга бернәрсәң дә юк, ә
кое тирән. Син ул тереклек суын кайдан алырсың икән? [12] Бу
коены безгә Ягъкуб атабыз биргән: үзе дә, балалары да, мал-ту-
арлары да шушы коедан эчкәннәр. Син Ягъкуб атабыздан да
бөегрәкме әллә?

[13] Гайсә аңа җавап биреп әйтте:

– Бу суны эчкән һәркем янә сусар, [14] ә Мин бирәчәк суны
эчкән кеше һичкайчан сусамас. Мин биргән су аңарда мәңге-
лек тормышка ага торган чишмәгә әвереләчәк.

[15] Хатын Аңа:

– Әфәндем! Миңа шул суны бирче, аннан мин сусамас идем
һәм су алыр өчен монда килеп йөрмәс идем, – диде.

[16] – Бар, иреңне чакырып кил, – диде аңа Гайсә.

[17] Хатын исә:

– Минем ирем юк, – дип җавап бирде.

Гайсә аңа:

– Ирем юк, дип син дөресен әйттең, [18] чөнки синең биш
ирең булган, ә инде хәзергесе сиңа ир түгел. Син моны дөрес
әйттең, – диде.

[19] – Әфәндем! Күрәм, Син пәйгамбәрсең. [20] Безнең ата-баба-
ларыбыз Аллаһыга бу тауда табынганнар, ә сез яһүдләр, кешеләр
табына торган урын Иерусалимда булырга тиеш, дип әйтәсез, –
диде Аңа хатын.
[21] Гайсә әйтте:
– Ханым, ышан сүземә, вакыт җитә: Атага табынуыгыз бу
тауда да, Иерусалимда да булмаячак. [22] Сез кемгә табынуыгызны
белмисез, ә без кемгә табынуыбызны беләбез, чөнки котылу
яһүдләрдән килә. [23] Әмма вакыт җитә, һәм килеп тә җитте
инде, ул вакытта чын күңелдән табынучылар Атага рух вә ха-
кыйкать белән табынырлар, чөнки Ата шундый табынучы-
ларны эзли. [24] Аллаһы Ул – Рух, һәм Аңа табынучылар рух вә
хакыйкать белән табынырга тиешләр.
[25] Хатын Аңа:
– Мәсихнең (Май сөртелгән Затның*) киләчәген беләм. Ул,
килгәч, безгә бөтенесен аңлатып бирер, – диде.
[26] Гайсә аңа:
– Синең белән сөйләшүче Мин – ул Үзе, – диде.
[27] Шул вакыт әйләнеп кайткан шәкертләре, Аның хатын
белән сөйләшеп торуын күреп, гаҗәпләнделәр, әмма берсе дә:
«Син аңардан нәрсә сорыйсың?» – яки: «Бу хатын белән нәрсә
турында сөйләшәсең?» – дип сорамады.
[28] Хатын, су чүлмәген калдырып, шәһәргә китте һәм андагы
кешеләргә:
[29] – Барып карагыз әле, кылган эшләремнең бөтенесен әйтеп
биргән Кешене күрерсез; Ул Мәсих түгелме икән? – диде.
[30] Һәм кешеләр, шәһәрдән чыгып, Гайсә янына киттеләр.
[31] Ул арада шәкертләре Аны:
– Остаз! Ашап ал инде, – дип кыстарга керештеләр. [32] Гайсә
аларга:
– Минем сез белми торган ризыгым бар, – диде.
[33] Шәкертләре үзара:
– Әллә Аңа берәрсе ашарга китерде микән? – диештеләр.
[34] Гайсә аларга әйтте:
– Минем ризыгым – Мине Җибәрүченең ихтыярын үтәү
һәм Аның эшен төгәлләү. [35] Сез: «Тагын дүрт айдан урак өсте
җитәчәк», – дисез түгелме? Ә Мин сезгә әйтәм: әйбәтләп кара-
гыз, игеннәр агарып уракка өлгергән инде. [36] Уракчы эш хакы
ала һәм мәңгелек тормыш өчен уңыш җыя. Шуңа күрә, чәчүче
белән уручы бергә куана. [37] Шулай итеп, бу очракка: «Берсе
чәчә, ә икенчесе ура», – дигән әйтем туры килә. [38] Мин сезне

---

* [4:25] *Май сөртелгән Зат* – Бу хакта 1:41 дән карагыз.

үзегез үстермәгәнне урырга җибәрдем, анда башкалар эшләгән иде, ә сез аларның хезмәт уңышын җыясыз.
39 «Кылган эшләремнең бөтенесен әйтеп бирде», – дип шаһитлек иткән хатынның сүзен ишеткәч, әлеге шәһәрдәге самареялеләрнең күбесе Гайсәгә иман китерде. 40 Шунлыктан, самареялеләр Аның янына килеп, Аңардан үзләре янында калуын үтенеп сорадылар һәм Ул анда ике көнгә калды. 41 Аның сүзләрен ишетеп, тагын да күбрәк кеше Аңа иман китерде, 42 ә теге хатынга исә:

– Без инде синең сүзләреңнән түгел, бәлки Аның сүзләрен үзебез ишетеп һәм Аның чыннан да дөньяны Коткаручы Мәсих икәнен белеп, Аңа ышанабыз, – диделәр.

Гайсә сарай әһеленең улын савыктыра

43 Ике көн үткәч, Гайсә бу шәһәрдән Гәлиләягә китте.
44 «Пәйгамбәрне үз илендә ихтирам итмиләр», – дип, Гайсә Үзе үк шаһитлек биргән иде. 45 Ул Гәлиләягә килгәч, Иерусалимдагы бәйрәмдә гәлиләялеләр дә катнашканга, бәйрәм көннәрендә Гайсә эшләгән барлык эшләрне күргәнлектән, Аны бик теләп кабул иттеләр.
46 Шуннан соң Гайсә яңадан теге чакта суны шәрабка әйләндергән урынга – Гәлиләянең Кәна шәһәренә килде. Кәпәрнаумда бер сарай әһеле һәм аның авыру улы бар иде. 47 Сарай әһеле, Гайсәнең Яһүдиядән Гәлиләягә килгәнен ишетеп, Аның янына китте. Ул Гайсәдән, үзләре йортына барып, үлем түшәгендә яткан улын савыктыруын ялварып сорады.
48 – Илаһи билгеләр һәм могҗизалар күрмәсәгез, сез бит ышанмаячаксыз, – диде аңа Гайсә.
49 Сарай әһеле Аңа:

– Әфәндем! Балам үлгәнче килә күр инде, – диде.
50 Гайсә исә:

– Бар, өеңә кайт, синең улың савыкты, – диде.

Сарай әһеле, Гайсәнең сүзенә ышанып, кайтып китте. 51 Кайтышлый хезмәтчеләре очрап:

– Улың савыкты, – диделәр.
52 – Аңа кайсы сәгатьтә хәл керде? – дигән соравына, алар аңа:

– Кичә көндезге сәгать берләрдә бизгәк аннан китте, – дип җавап бирделәр.
53 Гайсәнең «Улың савыкты» дигән сүзләренең нәкъ шул сәгатьтә әйтелгәнен аңлагач, эти кеше үзе дә, аның йортындагыларның барысы да Гайсәгә иман китерделәр.
54 Бу Гайсәнең Яһүдиядән Гәлиләягә килгәч күрсәткән икенче могҗизалы галәмәте иде.

Буа янында савыктыру

5 1 Шуннан соң Гайсә яһүдләрнең Иерусалимда булган бер
бәйрәменә килде. 2 Иерусалимда Сарык капкасы янында
яһүдчә Бәйтхазда* дип аталган буа баганалардан торган,
түбәле биш корылма белән уратып алынган иде. 3 Анда бик
күп авырулар: сукырлар, аксаклар һәм паралич суккан кешеләр
[су кузгалуын көтеп]** яталар иде. [4 Чөнки, вакыт-вакыт,
Раббының бер фәрештәсе, буага төшеп, суны болгата, һәм, су
болгану белән, аңа беренче булып кергән кеше теләсә нинди
авырудан да савыга икән.]** 5 Шунда утыз сигез ел буе авырып
ятучы бер кеше бар иде.
6 Гайсә, ул кешене күреп һәм аның озак вакыт урын өстендә
ятуын белеп, аннан:
– Савыгырга телисеңме? – дип сорады.
7 Авыру Аңа:
– Әйе, Әфәндем. Ләкин су болганган вакытта мине буага
төшерер кеше юк, мин анда барып җиткәнче, башка берәү
инде төшеп өлгергән була, – дип җавап бирде.
8 – Тор, ятагыңны ал да йөр, – диде аңа Гайсә.
9 Кеше шунда ук терелде һәм ятагын алып йөреп китте.
Бу хәл шимбә көнне*** булганга күрә, 10 яһүдләр савыккан
кешегә:
– Бүген шимбә көн, безнең канун буенча, син ятагыңны
алып йөрергә тиеш түгел, – диделәр.
11 Ул аларга:
– Мине савыктырган Кеше миңа: «Ятагыңны ал да йөр», –
дип әйтте, – диде.
12 Аңардан:
– Сиңа: «Ятагыңны ал да йөр», – дип әйткән Кеше кем Ул? –
дип сорадылар.
13 Гайсә җыелган халык арасына кереп югалганга, савыккан
кеше Аның кем икәнен белми иде.
14 Соңрак, Гайсә аны Аллаһы Йортында очратып:
– Менә син савыктың. Сиңа тагын да начаррак булмасын
өчен, инде моннан соң гөнаһ кылма, – диде.
15 Ул кеше, яһүдләр янына барып, үзен савыктыручының
Гайсә икәнен әйтте.

---

* 5:2 *Бәйтхазда* – шәфкать йорты дигән мәгънәдә.

** 5:3, 4 Кайбер кульязмаларда җәяләр эчендәге сүзләр дә бар.

*** 5:9 *Шимбә* – Муса кануны буенча, яһүдләрнең ял итү һәм гыйбадәт кылу көне.

Атасы нәрсә эшләсә, Улы да шуны эшләр

[16] Шушы эшне шимбә көнне эшләгәне өчен, яһүдләр Гайсәне эзәрлекли башладылар. [17] Гайсә аларга:

– Минем Атам һәрвакыт эшли, Мин дә эшлим, – дип җавап бирде.

[18] Яһүдләр Аны шимбә көнен бозуы өчен генә түгел, бәлки, бигрәк тә Аллаһыны Үземнең Атам дип атап, Үзен Аллаһыга тиңләгәне өчен дә үтерергә теләделәр.

[19] Гайсә аларның бу теләкләренә:

– Сезгә хак сүз әйтәм: Атасының нәрсә эшләвен күрмичә, Улы Үзе һичнәрсә дә эшли алмас, – диде. – Атасы нәрсә эшләсә, Улы да шуны эшләр. [20] Ата Үзенең Улын ярата һәм Үзе
эшләгән һәр эшен Аңа күрсәтә. Ул Аңа сезнең исегез китәрлек
моннан да зуррак эшләр күрсәтер әле. [21] Ата үлгәннәрне терелтеп җанландырган кебек, Улы да, кемне теләсә, шуны җанлан-
дыра. [22-23] Ата беркемне дә хөкем итми, ә Үзен ихтирам иткән кебек, Улын да һәркем ихтирам итсен өчен, Ул бөтен хөкемне Улына тапшырды. Кем Улын ихтирам итми, шул Аны җибәргән Атаны да ихтирам итми.

[24] Сезгә хак сүз әйтәм: Минем сүземне тыңлаучы һәм Мине Җибәрүчегә иман итүче кеше мәңгелек тормышка ия була. Ул кеше хөкемгә дучар булмаячак, чөнки инде үлемнән тормышка
күчте. [25] Сезгә хак сүз әйтәм: Аллаһы Улының тавышын ишетеп үлгәннәр тереләчәк вакыт җитә һәм ул вакыт килеп җитте дә инде.

[26] Үзендә тормыш булган кебек, Улында да булсын дип, Ата Улына тормыш бирде. [27] Ата Улына хөкем итү хокукын да
бирде, чөнки Ул – Адәм Улы. [28-29] Моңа гаҗәпләнмәгез, чөнки кабердәгеләрнең һәммәсе Аллаһы Улының тавышын ишетеп, яхшылык эшләгәннәр – яшәү өчен, ә явызлык эшләгәннәр – хөкем ителү өчен каберләрдән чыгачак вакыт якынлашып
килә. [30] Мин Үземнән Үзем бернәрсә эшли алмыйм. Ничек ишетсәм, шулай хөкем итәм, һәм Минем хөкемем гадел, чөнки Мин Үз ихтыярымны түгел, бәлки Мине Җибәрүченең ихтыярын эзлим.

Гайсә хакында шаһитлекләр

[31] – Әгәр дә Мин Үзем Үземнең хакта шаһитлек бирәм икән, Минем шаһитлегем бернигә дә тормас иде. [32] Минем хакта шаһитлек бирүче башка Берәү бар, һәм Мин беләм: Аның Минем хакта биргән шаһитлеге хак. [33] Сез Яхъя пәйгамбәр янына кешеләр җибәрдегез, һәм ул хакыйкать хакында шаһитлек бирде.

34 Ләкин Мин кешеләрнең шаһитлегенә мохтаҗ түгел, ә болар-
ны сез котылсын өчен сөйлим.
35 Яхъя – янучы һәм нур бирүче яктырткыч иде, ә сез аның
яктылыгы астында бераз вакыт кына куанырга теләдегез. 36 Әмма
Минем шаһитлегем Яхъяныкыннан зуррак: Мин Атаның тө-
гәлләргә дип Миңа биргән эшләрен башкарам. Мин эшләгән
шул эшләр Мине Атам җибәргән булуына шаһитлек бирәләр.
37 Мине җибәргән Ата Минем хакта Үзе шаһитлек бирде. Сезнең
беркайчан да Аның тавышын ишеткәнегез, йөзен күргәнегез
юк. 38 Аның сүзе сездә тормый, чөнки сез Ул җибәргән Затка
ышанмыйсыз. 39 Мәңгелек тормышка ия булырга теләп, сез Изге
язмада язылганнарны тикшерәсез, ә алар нәкъ Минем хакта
шаһитлек бирәләр. 40 Әмма сез тормыш алу өчен Минем яныма
килергә теләмисез.
41 Кешеләрнең Мине данлауларына мохтаҗлыгым юк, 42 ә Мин
сезне беләм: сездә Аллаһыны ярату юк. 43 Мин Атам исеменнән
килдем – сез Мине кабул итмисез, ә үз исеменнән килгәнне
кабул итәсез. 44 Сез бер-берегездән дан кабул итәсез, ә бер-
дәнбер Аллаһыдан булган данны эзләмисез. Шулай булгач, сез
ничек итеп ышана алырсыз икән?
45 Мин сезне Атам алдында гаепләрмен дип уйламагыз. Сезне
гаепләүче – сез өмет баглаган Муса. 46 Сез Мусага ышансагыз,
Миңа да иман китерер идегез, чөнки ул Минем хакта язды.
47 Ул язганнарга ышанмый торып, Минем сүзләремә ничек
ышанырсыз?

Биш меңне ашату

6 1 Шуннан соң Гайсә Гәлиләя диңгезенең аръягына китте.
Ул диңгез, шулай ук, Тибериас диңгезе дип тә атала иде.
2 Авыруларны савыктырган могҗизалы галәмәтләрен кү-
реп, Аның артыннан бик күп халык иярде. 3 Гайсә, тауга менеп,
шәкертләре белән бергә утырды. 4 Яһүдләрнең Коткарылу бәй-
рәме якынлашып килә иде.
5 Гайсә күзләрен күтәрде һәм Үзенә таба күп халыкның килү-
ен күреп, Филипкә:
– Аларны ашату өчен икмәкне кайдан сатып алырбыз
икән? – диде.
6 Ул бу сүзләрне Филипне сынау өчен генә әйтте, чөнки нәр-
сә эшләячәген Үзе белә иде. 7 Филип:
– Аларның һәрберсенә аз-аз гына бирү өчен дә ике йөз
динарлык* икмәк җитмәс, – дип җавап бирде.

---

* 6:7 *Динар* – көмеш тәңкә. Эшченең бер көнлек хезмәт хакын бер динар тәшкил иткән.

[8] Шәкертләренең берсе, Шимун Петернең энесе Әндри:
[9] – Монда бер малайның биш арпа икмәге һәм ике балыгы бар, әмма мондый күп халык өчен ул нәрсә инде? – диде.
[10] – Аларга утырырга кушыгыз, – диде Гайсә.

Ул урында исә чирәм күп иде. Шулай итеп, биш мең чамасы
ир-ат чирәмгә утырды. [11] Гайсә, икмәкне алып, шөкрана итеп,
утыручыларга өләште; балыклар белән дә шулай эшләгәннән
соң, һәркемгә теләгән кадәр бирде. [12] Һәммәсе ашап туйгач,
шәкертләренә:

– Калган сыныкларны җыеп алыгыз, бернәрсә дә әрәм булмасын, – диде.

[13] Кешеләр ашаган биш арпа икмәктән калган сыныклар белән унике кәрзинне тутырдылар.

[14] Гайсә эшләгән могҗизалы галәмәтне күреп, кешеләр:

– Дөньяга килергә тиеш булган Пәйгамбәр, чынлап та, Шушыдыр, – диештеләр.

[15] Гайсә исә, аларның Үзен көч белән патша итеп куярга теләүләрен белеп, Үзе генә тагын тауга менеп китте.

Гайсә су өстеннән атлап килә

[16] Кич җиткәч, Гайсәнең шәкертләре диңгез буена төштеләр
дә, [17] көймәгә утырып, диңгезнең аръягына, Кәпәрнаумга таба
йөзеп киттеләр. Караңгы төште, ә Гайсә исә һаман күренмәде. [18] Диңгездә каты җил купканлыктан, дулкыннар көчәйде.
[19] Биш-алты чакрым чамасы* киткәннән соң, су өстеннән атлап
көймәгә якынлашып килүче Гайсәне күреп, куркып калдылар.

[20] Әмма Гайсә аларга:

– Бу – Мин! Курыкмагыз! – диде.

[21] Алар Аны көймәгә алырга теләделәр, ләкин нәкъ шул чакта көймә алар бара торган ярга килеп туктады.

Гайсә – тормыш икмәге

[22] Икенче көнне дә халык диңгез ярында тора иде әле. Алар
анда бер генә көймә булуын, ул көймәгә шәкертләрнең генә
утырып китүен, ә Гайсәнең анда утырмаганын күргәннәр иде.
[23] Кешеләр Раббы шөкрана итеп биргән икмәкне ашаган урынга Тибериас шәһәреннән башка көймәләр дә килеп туктадылар.
[24] Шулай итеп, Гайсәнең дә, Аның шәкертләренең дә анда юклыгын күргәч, халык, көймәләргә утырып, Кәпәрнаумга Гайсәне эзләргә китте. [25] Аны диңгезнең аръягында эзләп тапкач:

---

* 6:19 *Биш-алты чакрым чамасы* – грек телендә сүзгә-сүз «егерме биш яки утыз стадия».

– Остаз! Син монда кайчан килдең? – дип сорадылар.
[26] Гайсә аларга:
– Сезгә хак сүз әйтәм: сез Мине могҗизалы галәмәтләр күргәнгә түгел, бәлки туйганчы икмәк ашаганга эзлисез. [27] Фани ризык өчен түгел, бәлки мәңгелек тормыш бирә торган ризык өчен тырышыгыз. Аны сезгә Адәм Улы бирәчәк, чөнки Аллаһы Ата, Аны хуплап, Үзенең тамгасын салды, – диде.
[28] Аннан соң алар:
– Аллаһы эшләрен башкару өчен безгә нәрсә эшләргә кирәк? – дип сорадылар.
[29] – Ул Кемне җибәргән булса, сез Шуңа иман итегез, Аллаһының эше менә шул, – дип җавап бирде Гайсә.
[30] Алар Аңа әйттеләр:
– Сиңа иман китерерлек нинди галәмәт күрсәтерсең? Нәрсә
кылырсың? [31] Безнең ата-бабаларыбыз чүлдә манна* ашаганнар.
Бу турыда Изге язмада: «Ул аларга ашар өчен күктән икмәк бирде», – дип язылган.
[32] Гайсә аларга:
– Сезгә хак сүз әйтәм: сезгә күктән икмәкне Муса түгел,
бәлки, хак икмәкне күктән Минем Атам бирә. [33] Аллаһы икмәге
Ул – күктән иңеп, дөньяга тормыш Бирүче, – диде.
[34] Алар Гайсәгә:
– Әфәндем! Безне һәрвакыт шундый икмәк белән тәэмин итеп торчы, – диделәр.
[35] Гайсә исә аларга әйтте:
– Мин – тормыш икмәге: Минем янга килүче һичкайчан
ачыкмас, Миңа иман китерүче һичкайчан сусамас. [36] Ләкин
Мин сезгә: сез Мине күрдегез, әмма Миңа иман китермисез, –
дидем. [37] Атам Миңа юллаган һәркем Миңа киләчәк һәм Миңа
килүчене һичкайчан куып җибәрмәячәкмен, [38] чөнки Мин Үз
ихтыярымны түгел, бәлки Мине җибәргән Атам ихтыярын
башкару өчен күктән иңдем. [39] Мине җибәргән Атамның ихты-
яры исә шул: Ул биргән беркемне югалтмыйча, соңгы көндә
үледән терелтергә тиешмен. [40] Мине җибәргән Атамның ихты-
яры шул: Улын күрүче һәм Улына иман китерүче һәркемнең мәңгелек тормышы булсын, Мин аны соңгы көндә терелтеп торгызачакмын.
[41] Яһүдләр, Аның: «Мин – күктән иңгән икмәк», – дигән сүзләренә ризасызлык белдереп, үзара:

---

* 6:31 *Манна* – Аллаһы борынгы Исраил халкын Мисыр коллыгыннан чыгаргач, чүлдә туйдыру өчен күктән җибәргән ризык.

[42]– Бу Йосыф улы Гайсә түгелме соң? Без Аның атасын да,
анасын да беләбез бит. Ничек Ул: «Мин күктән иңдем», – дип
сөйли ала икән? – диештеләр.
[43]Гайсә аларга җавап бирде:
– Үзара сукранышмагыз: [44]Мине җибәргән Ата алып килмә-
сә, Минем яныма беркем дә килә алмый, Мин исә шул кешене
соңгы көндә терелтеп торгызачакмын. [45]Пәйгамбәрләрнең язма-
ларында: «Һәммәсе дә Аллаһы тарафыннан өйрәтеләчәк», – дип
язылган. Атадан ишетеп өйрәнүче һәркем Минем янга килә.
[46]Бу әле кем дә булса Атаны күргән дигән сүз түгел; Аллаһыдан
Килүче генә Атаны күрде. [47]Сезгә хак сүз әйтәм: Миңа иман
итүченең мәңгелек тормышы бар. [48]Мин – тормыш икмәге.
[49]Сезнең аталарыгыз чүлдә манна ашадылар һәм үлделәр. [50]Күк-
тән иңүче икмәк исә шундый ки, аны ашаучы үлмәс. [51]Мин –
күктән иңгән тере икмәк, бу икмәкне ашаучы мәңге яшәр.
Мин бирәчәк икмәк исә – ул Минем тәнем. Мин аны дөнья
яшәсен өчен бирәчәкмен.
[52]Шуннан соң яһүдләр ачуланышып:
– Бу Кеше ничек Үзенең тәнен безгә ашар өчен бирә алыр
икән? – дип үзара бик каты бәхәсләштеләр.
[53]Гайсә исә аларга әйтте:
– Сезгә хак сүз әйтәм: Адәм Улының тәнен ашамасагыз һәм
Аның канын эчмәсәгез, үзегездә тормыш булмаячак. [54]Минем
тәнемне ашап, Минем канымны эчүченең мәңгелек тормышы
бар. Мин аны соңгы көндә терелтеп торгызачакмын. [55]Минем
тәнем – чын ризык, Минем каным – чын эчемлек. [56]Минем
тәнемне ашап, Минем канымны эчүче Миндә кала, Мин аңар-
да калам. [57]Мине тере Атам җибәрде һәм Мин Атам аша яшим,
шулай ук Мине ашаучы да Минем аша яшәячәк. [58]Бу – күктән
иңгән икмәк. Ул икмәк сезнең аталарыгыз ашаган манна кебек
түгел: алар үлгәннәр. Ә бу икмәкне ашаучы мәңге яшәячәк.
[59]Ул боларны Кәпәрнаумда өйрәткән вакытта гыйбадәтха-
нәдә сөйләде.

Сез дә китәргә теләмисезме?

[60]Гайсәнең күп шәкертләре, бу сүзләрне ишеткәннән соң:
– Нинди авыр сүзләр! Боларны кем тыңлый алсын? – диделәр.
[61]Әмма Гайсә күңеленнән шәкертләренең сукрануларын белеп:
– Сезне шушы рәнҗетәме? [62]Адәм Улының элек булган уры-
нына күтәрелүен күрсәгез нәрсә булыр? [63]Рух Ул – тормыш
бирүче, кешенең көче һичнинди файда китерми; Мин сезгә
сөйләгән сүзләр – рух һәм тормыш. [64]Әмма арагызда иман ит-
мәүчеләр дә бар, – дип әйтте.

Чөнки Гайсә кемнең иман итмәвен һәм кемнең Үзенә хыянәт итәчәген баштан ук белде.
[65] Ул сүзен дәвам итеп:
– Менә шуның өчен Мин сезгә, Атам җибәрмәсә, Минем янга беркемнең дә килә алмаячагын әйттем, – диде.
[66] Шул вакыттан башлап Гайсәнең күп кенә шәкертләре Аннан аерылып киттеләр һәм башка Аның белән бергә йөрмәделәр.
[67] Шуннан соң Гайсә унике шәкертеннән:
– Сез дә китәргә теләмисезме? – дип сорады.
[68] Шимун Петер Аңа:
– Раббым! Без кем янына барыйк соң? Мәңгелек тормыш сүзләре Синдә бит.
[69] Без Сиңа иман итәбез, Сине Аллаһының Изге Заты дип таныйбыз, – дип җавап бирде.
[70] Гайсә аларга:
– Мин сезне – уникене сайлап алдым түгелме? Әмма сезнең арада берегез иблис, – диде.
[71] Ул бу сүзләрне, Үзенә хыянәт итәчәк, уникенең берсе булган Шимун улы Яһүд Искариот хакында әйтте.

Гайсә һәм Аның энеләре

7 [1] Шуннан соң Гайсә, яһүдләрнең Аны үтерергә эзләгәнлекләре сәбәпле, Яһүдиядә йөрергә теләмәде. Шуңа күрә Ул Гәлиләядә йөрергә булды.
[2] Яһүдләрнең Чатыр кору бәйрәме якынлаша иде, һәм
[3] энеләре:
– Гәлиләядән Яһүдиягә бар, Син эшләгән эшләрне шәкертләрең дә күрсен.
[4] Әгәр кеше үзен танытырга тели икән, эшен яшерен рәвештә эшләми. Шундый эшләр эшлисең икән, Үзеңне дөньяга күрсәт, – диделәр.
[5] Аңа хәтта энеләре дә иман итмәделәр.
[6] Гайсә аларга әйтте:
– Минем вакыт әле килеп җитмәде, ә сезнең өчен һәркайчан вакыт.
[7] Дөнья сезгә нәфрәт белән карамый, ә Миңа нәфрәтен күрсәтә, чөнки Мин эшләренең явыз булганлыгына һәрвакыт шаһитлек биреп торам.
[8] Сез бәйрәмгә барыгыз, ә Мин бармыйм, чөнки Минем вакыт әле җитмәде.
[9] Ул аларга шулай диде һәм Гәлиләядә калды,
[10] әмма, энеләре киткәч, яшерен рәвештә Үзе дә бәйрәмгә барды.

Гайсә Чатыр кору бәйрәмендә

[11] Яһүдләр исә:
– Ул кайда икән? – дип, Аны бәйрәмдә эзләп йөрделәр.
[12] Аның хакында халык арасында күп сүзләр йөрде. Кайберләре:

– Ул яхшы Кеше, – диде, башкалары исә:
– Юк, Ул халыкны аздыра, – дип сөйләде.
13 Әмма, яһүдләрдән куркып, Аның хакында беркем дә ачык
итеп сөйләмәде.
14 Ә инде бәйрәм уртасында Гайсә Аллаһы Йортына кереп
өйрәтә башлады. 15 Яһүдләр:
– Бу Кеше каян белә икән, Ул бит укымаган? – дип гаҗәп-
ләнделәр.
16 Гайсә аларга әйтте:
– Минем өйрәтүем Үземнеке түгел, бәлки Мине Җибәрүче-
неке. 17 Аның ихтыярын башкарырга теләгән кеше бу өйрәтү-
нең Аллаһыданмы икәнен яки Үземнән генә сөйлим микәнен
белер. 18 Үз исеменнән сөйләүче үзенә дан эзли, ә Үзен Җибә-
рүченең данын эзләүче эчкерсез һәм Аңарда ялган юк. 19 Муса
сезгә канун бирде түгелме? Ә сезнең берегез дә аны үтәми. Ни
өчен Мине үтерергә йөрисез?
20 Кешеләр:
– Сиңа җен кагылдымы әллә? Кем Сине үтерергә йөри? –
диделәр.
21 Гайсә сүзен дәвам итте:
– Мин бер эш эшләдем һәм сез һәммәгез шуңа гаҗәпләнәсез.
22 Муса сезгә сөннәт бирде, – гәрчә ул Мусадан түгел, бәлки ата-
лардан килә, – шуңа күрә шимбә көнне ир баланы сөннәткә
утыртасыз. 23 Муса кануны бозылмасын дип, шимбә көнне ир
бала сөннәткә утыртыла икән шимбә көнне бер кешене бөтен-
ләй савыктырганым өчен нигә Миңа ачуыгыз килә? 24 Тышкы
күренешкә генә карап хөкем итмәгез, бәлки дөрес хөкем итегез.

Гайсә – Мәсихме?

25 Шунда кайбер иерусалимлылар бер-берсенә:
– Бу әллә яһүдләрнең башлыклары үтерергә теләгән Кешеме?
26 Әнә Ул ачыктан-ачык сөйли, ә алар Аңа бер сүз дә әйтмиләр:
әллә Аны чыннан да Мәсих дип уйлыйлар микән? 27 Әмма,
Мәсих килгәндә, Аның кайдан икәнлеген беркем дә белмәс.
Без исә бу Кешенең кайдан икәнен беләбез, – диделәр.
28 Гайсә, Аллаһы Йортында өйрәткәндә, тавышын көчәйтеп,
болай диде:
– Сез Мине беләсез һәм кайдан икәнемне дә беләсез. Ләкин
Мин Үземнән Үзем килмәдем, һәм Мине Җибәрүче хак. Сез
Аны белмисез, 29 ә Мин Аны беләм, чөнки Мин Аннан килдем,
Мине Ул җибәрде.
30 Алар Гайсәне тотып алырга теләделәр, ләкин берсе дә
Аңа кул тидермәде, чөнки Аның вакыты килеп җитмәгән иде

әле. 31 Халык арасында исә, күп кешеләр Аңа иман китерделәр һәм:

– Мәсих килгәч, бу Зат күрсәткәннән дә күбрәк илаһи билгеләр күрсәтер микән? – диештеләр.

32 Фарисейләр халыкның Гайсә хакында шундый сүз йөрткәннәрен ишеттеләр, һәм баш руханилар белән фарисейләр, Аны тотып алу өчен, тәртип саклаучыларны җибәрделәр.
33 Гайсә:

– Мин сезнең арада озак булмам, тиздән Үземне Җибәрүче янына кире кайтачакмын. 34 Мине эзләрсез, әмма тапмассыз. Мин булачак урынга сез килә алмассыз, – дип әйтте.

35 Шунда яһүдләр үзара:

– Без таба алмаслык нинди урынга китмәкче була икән? Әллә греклар арасына таралып яшәүче безнекеләр янына китеп, грекларны өйрәтергә тели микән? 36 Аның: «Мине эзләрсез, әмма тапмассыз. Мин булачак урынга сез килә алмассыз», – дигән сүзләре нәрсәне аңлата икән? – диештеләр.

37 Бәйрәмнең соңгы, бөек көнендә Гайсә торып басты һәм көчле тавыш белән әйтте:

– Сусаган кеше Минем янга килсен һәм эчсен. 38 Миңа иман итүченең, Изге язмада әйтелгәнчә: «күңел түреннән елгалар булып тереклек суы агачак».

39 Ул моны Үзенә иман китергәннәр алачак Рух хакында әйтте; әле Гайсә данланмаганга, аларга Изге Рух бирелмәгән иде.

40 Аның бу сүзләрен тыңлап торган халык арасында кайберләре:

– Ул – чынлап та вәгъдә ителгән Пәйгамбәр, – диделәр.

41 Берләре:

– Бу – Мәсих.

Ә башкалары:

– Мәсих Гәлиләядән килер микән? 42 Изге язмада, Мәсих Давыт нәселеннән булачак һәм Давыт шәһәреннән – Бәйтлехемнән киләчәк, дип язылган түгелме? – диделәр.

43 Шулай итеп, халык арасында Гайсә хакында бәхәс чыкты.
44 Кайберләре Аны тотып алырга теләделәр, ләкин берсе дә Аңа кул тидермәде.

45 Тәртип саклаучылар баш руханилар белән фарисейләр янына кайткач, алардан:

– Ни өчен Аны тотып китермәдегез? – дип сорадылар.

Тегеләр:

46 – Берәүнең дә һичкайчан ул Кеше сөйләгән кебек сөйләгәне юк, – дип җавап бирделәр.

47 Фарисейләр аларга:
– Әллә сез дә алдандыгызмы? 48 Башлыкларның яки фари-
сейләрнең берәрсе Аңа иман китердеме? 49 Ә канунны белмәүче
бу халык ләгънәт ителгән.
50 Шунда фарисейләрнең берсе, Никәдим атлысы, ул элегрәк
Гайсә янына килеп киткән иде:
51 – Башта кешене тыңламыйча һәм аның нәрсә эшләгәнен
белмичә безнең канун аны хөкем итәме? – диде.
52 – Әллә син дә Гәлиләядәнме? Тикшереп кара һәм күрер-
сең: Гәлиләядән һич тә пәйгамбәр чыкмас, – дип җавап бир-
деләр аңа.

Уйнашлыкта тотылган хатын

[53 Барысы да өйләренә таралгач,
8
1 Гайсә Зәйтүн тавына китте.
2 Иртә белән Ул яңадан Аллаһы Йортына килде һәм Аның
янына күп халык җыелды. Ул, утырып, аларны өйрәтә
башлады. 3 Шулчак канунчылар һәм фарисейләр, уйнашлыкта
тотылган бер хатынны алып килеп, уртага бастырып куйдылар
4 һәм Гайсәгә:
– Остаз! Бу хатын зина кылганда тотылды. 5 Канунда Муса
мондыйларны ташлар атып үтерергә әмер бирә, ә Син нәрсә
әйтерсең? – диделәр.
6 Алар моны, Гайсәне сынау өчен, Аны гаепләргә берәр сыл-
тау табарбыз, дигән уй белән әйттеләр. Әмма Гайсә, чүгәләп,
бармагы белән җиргә яза башлады. 7 Ләкин алар сорауларын
кабат биргәнгә, Ул торып басты һәм аларга:
– Сезнең кайсыгыз гөнаһсыз, шул башлап аңа таш атсын, –
диде. 8 Һәм, тагын чүгәләп, җиргә язуын дәвам итте.
9 Алар исә, моны ишеткәч, өлкәннәреннән башлап бер-бер
артлы чыгып киттеләр. Гайсә уртада басып торган хатын белән
генә калды.
10 Гайсә торып басып:
– Сеңлем! Кайда алар? Сине беркем дә хөкем итмәдеме? –
дип сорады.
11 Хатын исә:
– Беркем дә, Әфәндем! – диде.
Гайсә аңа:
– Мин дә сине хөкем итмим: бар, башка гөнаһ кылма, –
диде.]*

* 7:53-8:11 Кайбер кульязмаларда җәяләр эчендәге сүзләр дә бар.

Гайсә – дөньяга яктылык

[12] Гайсә тагын халыкка сөйләде. Ул:
– Мин – дөньяга яктылык. Минем артымнан баручы караңгылыкта йөрмәячәк, бәлки аның тормыш бирүче яктылыгы булачак, – дип әйтте.
[13] Шуннан соң фарисейләр Аңа:
– Син Үзең хакында Үзең шаһитлек бирәсең, Синең шаһитлегең хак түгел, – диделәр.
[14] Гайсә исә аларга:
– Мин Үзем хакында Үзем шаһитлек бирсәм дә, Минем шаһитлегем хак, чөнки кайдан килеп кая баруымны беләм, ә сез
Минем кайдан килеп кая баруымны белмисез. [15] Сез кешеләр
үлчәме буенча хөкем итәсез, ә Мин беркемне дә хөкем итмим.
[16] Мин хөкем итсәм дә, Минем хөкемем хак, чөнки Мин Үзем
генә түгел, Мине җибәрүче Ата белән бергә Мин. [17] Сезнең ка-
нуныгызда да: «Ике кешенең шаһитлеге хак», – дип язылган.
[18] Мин Үзем хакында Үзем шаһитлек бирәм һәм Минем хакта
Мине җибәргән Ата шаһитлек бирә, – дип җавап бирде.
[19] Шуннан соң Гайсәдән:
– Кайда Синең атаң? – дип сорадылар.
Гайсә:
– Сез Мине дә, Атамны да белмисез. Әгәр Мине белсәгез, Атамны да белер идегез, – диде.
[20] Гайсә бу сүзләрне Аллаһы Йортында өйрәткәндә сәдака сандыгы янында әйтте. Берсе дә Аңа кул тидермәде, чөнки Аның вакыты әле килеп җитмәгән иде.

Мин китәчәк урынга сез килә алмассыз

[21] Гайсә аларга янә:
– Мин китәм. Сез Мине эзләрсез. Сез үз гөнаһыгыз белән үләрсез. Мин китәчәк урынга сез килә алмассыз, – дип әйтте.
[22] Яһүдләр:
– Ул Үзен Үзе үтерәчәк микәнни? Чөнки: «Мин китәчәк урынга сез килә алмассыз», – ди бит, – диештеләр.
[23] Ул аларга:
– Сез түбәннән, Мин югарыдан. Сез бу дөньяныкы, Мин бу
дөньяныкы түгел, – диде. [24] – Сез Минем мәңге бар* икәнемә
ышанмасагыз, үз гөнаһларыгыз белән үләрсез. Шуңа күрә Мин сезгә: «Сез гөнаһларыгыз белән үләрсез», – дидем.

---

* **8:24** *Мин мәңге бар* – Бу сүзләр Аллаһының «Мин – бар» дигән исеменә туры килә. (Тәүрат, «Чыгыш» китабы 3:14.)

[25] Шуннан соң Гайсәдән:
– Кем соң Син? – дип сорадылар.
– Мин сезгә Үземнең кемлегемне инде күптән әйтәм, – диде
аларга Гайсә. – [26] Сезнең хакта күп сөйләп, сезне хөкем итә
алыр идем. Әмма Мине Җибәрүче хак, һәм Аннан нәрсә ишет-
сәм, Мин дөньяга шуны сөйлим.
[27] Алар Гайсәнең Ата хакында сөйләвен аңламадылар. [28] Гайсә
аларга әйтте:
– Сез Адәм Улын күтәргәч, Минем мәңге бар* икәнемне
һәм Үзлегемнән һичнәрсә эшләмәвемне, бәлки, Атам ничек
өйрәткән булса, шулай сөйләвемне белерсез. [29] Мине Җибәрүче
Минем белән. Атам Мине ялгыз калдырмады, чөнки Мин һәр-
вакыт Ул теләгән эшләрне генә эшлим.
[30] Ул шушы сүзләрне сөйләгән чакта күпләр Аңа иман ки-
терделәр.

Ибраһимның балалары

[31] Гайсә Үзенә иман китергән яһүдләргә:
– Минем сүзләремне тотсагыз, чыннан да Минем шәкерт-
ләрем булырсыз. [32] Хакыйкатьне белерсез һәм хакыйкать сезне
ирекле итәр, – дип әйтте.
[33] – Без Ибраһим нәселеннән, – диделәр алар Аңа, – һәм
беркайчан да һичкемнең дә колы булмадык. Ничек соң Син:
«Ирекле булырсыз», – дисең?
[34] – Сезгә хак сүз әйтәм: гөнаһ кылучы һәркем – гөнаһ колы.
[35] Кол өйдә мәңге тормый, ә атаның улы анда мәңге тора.
[36] Шулай итеп, Улы сезне ирекле итсә, сез чын мәгънәсендә
ирекле булачаксыз. [37] Мин сезнең Ибраһим нәселеннән булуы-
гызны беләм, әмма, Минем сүзләремә сездә урын булмаганга
күрә, сез Мине үтерергә йөрисез. [38] Мин Атам янында күргән-
нәрем хакында сөйлим, ә сез үз атагыз янында ишеткәннәрне
эшлисез, – диде аларга Гайсә.
[39] Алар, җавап биреп:
– Безнең атабыз – Ибраһим, – диделәр.
Гайсә аларга әйтте:
– Сез Ибраһим балалары булсагыз, Ибраһим эшләрен эшләр
идегез. [40] Ә хәзер Мине, Аллаһыдан ишеткән хакыйкатьне сөй-
ләгән Бәндәне, үтерергә йөрисез. Ибраһим алай эшләмәде.
[41] Сез үз атагызның эшләрен эшлисез.
Алар Аңа:

---

* **8:28** *Мин мәңге бар* – 8:24 тәге искәрмәне карагыз.

– Без уйнаштан тумаган, безнең Атабыз бер генә: Ул – Алла-
һы, – диделәр.
42 Гайсә аларга әйтте:
– Атагыз Аллаһы булса, сез Мине яратыр идегез, чөнки Мин
Аллаһыдан килдем. Мин Үзлегемнән килмәдем, Мине Ул җи-
бәрде. 43 Ни өчен сез Мин сөйләгәннәрне аңламыйсыз? Чөнки
сез Минем сүземне тыңлый алмыйсыз. 44 Сезнең атагыз – иб-
лис, һәм сез атагызның теләкләрен үтәргә телисез. Ул баштан
ук кеше үтерүче булып, хакыйкатьне тотмады һәм хәзер дә тот-
мый, чөнки аңарда хакыйкать юк. Ул, ялган сөйләгән вакытта,
үзенекен сөйли, чөнки ул – ялганчы һәм ялганның атасы.
45 Ә сез, Мин хакыйкатьне сөйләгәнгә күрә, Минем сүзләремә
ышанмыйсыз. 46 Минем гөнаһта гаепле булуымны кайсыгыз ис-
бат итә алыр? Әгәр хакыйкатьне сөйлим икән, ни өчен Минем
сүзләремә ышанмыйсыз? 47 Кем Аллаһыдан булса, ул Аллаһы
сүзләрен тыңлар; ә сез, Аллаһыдан булмаганга күрә, тыңла-
мыйсыз.

Гайсә һәм Ибраһим

48 Моңа яһүдләр:
– Син самарияле, Синең эчеңдә җен бар, – әллә бу дөрес
түгелме? – диделәр.
49 Гайсә җавап бирде:
– Миндә җен юк. Мин Атамны хөрмәт итәм, ә сез Мине хур
итәсез. 50 Хәер, Мин Үземә дан эзләмим, ә эзләүче башка Бе-
рәү бар һәм Ул хөкем итә. 51 Сезгә хак сүз әйтәм: кем Минем
сүземне тота, ул һичкайчан үлем күрмәячәк.
52 Яһүдләр Аңа:
– Менә хәзер Синдә җен барлыгына һич шигебез калмады:
Ибраһим да, пәйгамбәрләр дә үлгәннәр, ә Син: «Кем Минем
сүземне тота, ул беркайчан да вафат булмас», – дисең. 53 Син
атабыз Ибраһимнан да бөегрәкме? Ул үлгән, пәйгамбәрләр дә
үлгәннәр. Син Үзеңне кем дип саныйсың?
54 Гайсә җавап бирде:
– Үземне Үзем данлыйм икән, Минем даным буш булыр. Сез
«Аллаһыбыз» дип атаган Атам Мине данлый. 55 Сез Аны бел-
мисез, ә Мин Аны беләм. Аны белмим дисәм, сезнең кебек
ялганчы булыр идем; әмма Мин Аны беләм һәм Аның сүзен
тотам. 56 Сезнең атагыз Ибраһим Минем көнемне күрәчәгенә
шатланды. Ул аны күреп куанды.
57 Яһүдләр Аның бу сүзләренә:
– Сиңа әле илле яшь тә юк, ә Син Ибраһимны күрдеңме? –
диделәр.

58 Гайсә аларга әйтте:
– Сезгә хак сүз әйтәм: Ибраһим булганга кадәр Мин бар*.
59 Шул чакта алар, Аңа ыргыту өчен, кулларына ташлар алды-
лар, әмма Гайсә, яшеренеп, Аллаһы Йортыннан чыгып китте.

Тумыштан сукыр кешенең күрә башлавы

9 1 Үтеп барышлый, Гайсә тумыштан ук сукыр бер кешене
күрде. 2 Шәкертләре Аннан:
– Остаз! Бу кешенең сукыр булып тууы кемнең гөнаһын-
нан: бу кеше үзе гөнаһ кылганмы, әллә ата-анасымы? – дип со-
радылар.
3 Гайсә җавап бирде:
– Бу кеше үзенең гөнаһы өчен дә, ата-анасының кылган гө-
наһы өчен дә сукыр түгел. Ул, аның авыруы аша Аллаһы эшлә-
ре күренсен өчен, сукыр булып туды. 4 Көн үткәнче без Мине
Җибәрүченең эшләрен башкарырга тиешбез. Төн җитә, ул чакта
һичкем берни эшли алмас. 5 Мин дөньяда вакытта, Мин –
дөньяга яктылык.
6 Шулай дип, Ул җиргә төкерде, төкерегә белән лай ясады,
шул лайны сукырның күзләренә сөртте дә 7 аңа:
– Шилуах буасына барып юын, – диде. (Шилуах – «Җибә-
релгән» дигән мәгънәдә.)
Ул барып юынды һәм күзләре күрә торган булып кайтты.
8 Аның күршеләре һәм элек хәер сорашып утыруын күргән ке-
шеләр:
– Бу соң, теге, хәер сорашып утырган кеше түгелме? – диделәр.
9 Кайберләре: «Бу – шул», ә кайберләре: «Шуңа охшаган», –
диделәр.
Сукыр үзе исә:
– Мин шул кеше, – дип әйтә иде.
10 Аннан:
– Күзләрең ничек ачылды соң? – дип сорадылар.
11 Ул җавап биреп:
– Гайсә атлы Кеше лай ясап күзләремә сөртте, аннан: «Ши-
луах буасына барып юын», – диде. Мин барып юындым һәм
күзләрем ачылды, – диде ул.
12 Аннан: «Ул Кеше кайда?» – дип сорагач:
– Мин белмим, – дип җавап бирде.
13 Элек сукыр булган бу кешене фарисейләр янына алып
бардылар. 14 Ә Гайсә лай ясап сукырның күзләрен ачкан көн –

---

* 8:58 *Мин бар* – Бу сүзләр Аллаһының исеменә туры килә. 8:24 нең искәрмәсен карагыз.

шимбә көн иде. [15] Фарисейләр дә аннан ничек күрә башлавы хакында сораштылар. Ул аларга:

– Ул минем күзләремә лай сылады, мин юындым да күрә башладым, – диде.

[16] Кайбер фарисейләр исә:

– Бу Кеше шимбә көнне тотмый, шуңа күрә Ул Аллаһыдан түгел, – дип әйттеләр.

Ә башкалары:

– Гөнаһлы кеше мондый могҗизалы галәмәтләрне ничек эшли алсын? – диделәр. Һәм алар арасында бәхәс чыкты.
[17] Әлеге сукырга: – Син Аның турында нәрсә әйтерсең, Ул бит синең күзләреңне ачты, – диделәр.

– Ул – Пәйгамбәр, – дип җавап бирде сукыр.

[18] Әмма яһүдләр, күзләре ачылган кешенең ата-анасын чакырганчы, аның сукыр булганына һәм күрә башлавына ышанмадылар.

[19] – Тумыштан сукыр дигән улыгыз шушымы? Әмма хәзер ул ничек күрә ала? – дип сорадылар алар.

[20] Ата-анасы аларга:

– Без аның улыбыз икәнен һәм сукыр булып туганын беләбез. [21] Ә аның ничек күрә башлавын да, күзләрен кем ачканын да белмибез. Ул инде балигъ булган, үзеннән сорагыз, үзе хакында үзе сөйләсен, – дип җавап бирделәр.

[22] Сукырның ата-анасы, яһүдләрдән курыкканга күрә, шулай диде. Чөнки яһүдләр, Гайсәнең Мәсих икәнен икърар итүче һәркемне гыйбадәтханәдән аерырга, дип сүз куешкан иделәр.
[23] Шунлыктан аның ата-анасы: «Ул инде балигъ булган, үзеннән сорагыз», – диделәр.

[24] Шулай итеп, яһүдләр элек сукыр булган кешене икенче тапкыр чакырып, аңа:

– Аллаһыны ихтирам ит! Без ул Кешенең гөнаһлы икәнен беләбез, – диделәр.

[25] Ул аларга:

– Ул гөнаһлымы, түгелме, анысын белмим. Шуны гына беләм: мин сукыр идем, ә хәзер күрәм, – дип җавап бирде.

[26] Алар аннан:

– Ул нәрсә эшләде? Синең күзләреңне ничек ачты? – дип тагын сорадылар.

[27] Ул аларга:

– Мин инде сезгә сөйләдем, ә сез тыңламадыгыз. Ни өчен тагын ишетергә телисез? Әллә сез дә Аның шәкертләре булырга җыенасызмы? – дип җавап бирде.

[28] Алар аңа бик ачуланып:

– Син – Аның шәкерте, ә без – Муса шәкертләре. 29 Без
Аллаһының Мусага сөйләгәнен беләбез, әмма Моның кайдан
икәнен белмибез, – диделәр.
30 Күрә башлаган кеше, аларга җавап биреп, болай диде:
– Шунысы гаҗәп тә: сез Аның кайдан икәнен белмисез, ә Ул
минем күзләремне ачты! 31 Без Аллаһының гөнаһлыларны тың-
ламавын беләбез, әмма Аллаһыга табынучыны һәм Аның ихты-
ярын башкаручыны Ул тыңлый. 32 Кемнең дә булса тумыштан
сукыр кешенең күзләрен ачуы турында гомердә дә ишетелгәне
юк. 33 Ул Кеше Аллаһыдан булмаса, һичнәрсә булдыра алмас иде.
34 – Башыңнан аягыңа тикле гөнаһта тугансың, нигә безне
өйрәтәсең? – дип, аны куып чыгардылар.

Рухи сукырлык

35 Гайсә, аны куып чыгарганнарын ишеткәч, аны табып:
– Син Адәм Улына ышанасыңмы? – дип сорады.
36 Ул исә:
– Әфәндем, мин Аңа ышансын өчен Аның кем икәнен әйт
сәнә, – дип җавап бирде.
37 Гайсә әйтте:
– Син Аны күрдең. Хәзер синең белән Ул сөйләшә.
38 Ул исә:
– Раббым, мин ышанам! – дип Аның алдына тезләнеп, Аңа
табынды.
39 Гайсә:
– Мин бу дөньяга, күрми торганнар – күрсен, ә күрә торган-
нар – сукырайсын дип, хөкем итү өчен килдем, – дип әйтте.
40 Аның янында булган кайбер фарисейләр, моны ишеткәч:
– Әллә без дә сукырмы? – диделәр.
41 – Сез сукыр булсагыз, гөнаһыгыз өчен гаепле булмас иде-
гез; ә сез, күрәбез, дигәнлектән гөнаһыгыз үзегездә кала, – дип
әйтте Гайсә.

Гайсә – яхшы Көтүче

10 1 – Сезгә хак сүз әйтәм: кем сарык утарына капкадан
түгел, бәлки башка юл белән керә, ул – карак һәм юл-
басар. 2 Ә капкадан керүче сарыкларга көтүче була: 3 аңа
сакчы капка ача, сарыклар аның тавышын ишетәләр һәм ул са-
рыкларын исемнәре белән чакырып, аларны алып чыга. 4 Үзе-
нең бар сарыкларын алып чыкканнан соң, ул алар алдыннан
бара; ә сарыклар аның артыннан баралар, чөнки аның тавы-
шын таныйлар. 5 Алар чит кеше артыннан бармыйлар, ә аннан
качып китәләр, чөнки аның тавышын танымыйлар.

[6] Гайсә аларга бу гыйбрәтле хикәяне сөйләде, ләкин кешеләр Аның нәрсә хакында сөйләгәнен аңламадылар.

[7] Шулай итеп, Гайсә аларга янә:

– Сезгә хак сүз әйтәм: Мин – сарыкларга капка. [8] Миннән алда килгәннәрнең барысы да карак һәм юлбасар иделәр, ләкин сарыклар аларны тыңламадылар. [9] Мин – капка. Минем аша керүче котылачак, кереп-чыгып йөриячәк һәм көтүлек табачак. [10] Карак ул урлау, үтерү һәм һәлак итү өчен генә килә. Мин исә аларның тормышы булсын, тормышы мул булсын дип килдем.

[11] Мин – яхшы Көтүче; яхшы көтүче сарыклары өчен гомерен дә кызганмый. [12-13] Әялланган көтүче – чын көтүче түгел ул. Сарыклар үзенеке булмаганга, ул алар турында кайгыртмый: бүренең килгәнен күреп, сарыкларны ташлап, качып китә, бүре, сарыкларга һөҗүм итеп, аларны таратып бетерә.

[14-15] Мин – яхшы Көтүче. Ата Мине, Мин Атаны таныган кебек, Мин үземнекеләрне таныйм, алар Мине таныйлар. Мин сарыкларым өчен тормышымны да кызганмыйм. [16] Минем бу утардан булмаган башка сарыкларым да бар. Мин аларны да алып килергә тиеш. Алар Минем тавышымны ишетәчәкләр. Бер көтү һәм бер көтүче булачак. [17] Ата Мине шуның өчен ярата: Мин Үз тормышымны аны яңадан кабул итү өчен бирәм.
[18] Аны Миннән беркем дә алмый, Мин аны Үз ихтыярым белән бирәм: аны бирергә дә, кире алырга да хокукым бар. Болай эшләргә Миңа Атам боерык бирде.

[19] Бу сүзләр нәтиҗәсендә яһүдләр арасында янә бәхәс чыкты.
[20] Аларның күбесе:

– Аңарда җен бар, Ул акылсыз. Сез ни өчен Аны тыңлыйсыз? – диделәр.

[21] Башкалары исә:

– Бу җенле кеше сүзләре түгел, җен сукырның күзләрен ача аламы соң? – диделәр.

Яһүдләр Гайсәне кабул итмиләр

[22] Кыш җиткәч, Иерусалимда Яңару бәйрәме* вакытында,
[23] Гайсә Аллаһы Йортында Сөләйман әйванында** йөргән чакта, [24] яһүдләр, Аның тирәсенә җыелып:

– Син безне газаплы билгесезлектә озак тотарсыңмы? Син Мәсих булсаң, безгә ачык итеп әйт, – диделәр.

---

* 10:22 *Яңару бәйрәме* – Мәсих туганга кадәр 165 нче елда Иерусалимдагы Аллаһы Йортының яңадан ачылуын искә алу бәйрәме.

** 10:23 *Әйван* – баганалардан торган өсте каплаулы зал.

25 Гайсә аларга болай дип җавап бирде:

– Мин сезгә әйттем, ә сез ышанмыйсыз. Атам исеменнән
кылган гамәлләрем Минем хакта шаһитлек бирәләр. 26 Әмма
сез ышанмыйсыз, чөнки сез Минем сарыкларымнан түгел.
27 Минем сарыкларым тавышымны ишетәләр, Мин дә аларны
таныйм, һәм алар Минем арттан баралар. 28 Мин аларга мәңге-
лек тормыш бирәм. Алар һичкайчан да һәлак булмаячаклар,
һәм аларны беркем дә Минем кулдан тартып ала алмаячак.
29 Аларны Миңа биргән Атам һәммәсеннән дә бөек. Атамның
кулыннан аларны тартып алырга беркемнең дә көче җитмәячәк.
30 Мин һәм Ата – бер.

31 Шуннан соң яһүдләр, Аны үтерергә теләп, тагын кулларына ташлар алдылар.

32 Гайсә исә аларга:

– Мин сезгә Атам исеменнән күп яхшы эшләр күрсәттем, шуларның кайсысы өчен Мине ташлар атып үтерергә телисез? – дип әйтте.

33 Яһүдләр Аңа:

– Без Сине яхшы эшләрең өчен түгел, бәлки, Аллаһыны хөрмәт итмичә, Аңа каршы көфер сүз сөйләвең, Үзең кеше була торып, Үзеңне Аллаһы дип әйтүең өчен үтерергә телибез, – дип җавап бирделәр.

34 Гайсә аларга:

– Аллаһының: «„Сез – илаһлар“, – дидем Мин», – дип әйт-
кән сүзләре сезнең кануныгызда язылган түгелме? 35 Аллаһы
Үзенең сүзе бирелгән кешеләрне илаһлар дип атады, ә Изге
язма юкка чыгарыла алмый. 36 Ничек соң сез Миңа, Ата изге
эшкә аерып дөньяга җибәргән Затка, Мин: «Мин – Аллаһы
Улы», – дип әйткәндә: «Көфер сөйлисең», – дисез? 37 Мин
Атамның эшләрен башкармыйм икән, Миңа ышанмагыз. 38 Ә
инде башкарам икән, Минем Үземә ышанмасагыз да, Атамның
Миндә, Минем Аңарда икәнлекне белү һәм аңлау өчен, эшлә-
ремә ышаныгыз, – дип әйтте.

39 Шунда Аны тагын кулга алырга тырыштылар, әмма Ул алардан качып китте.

40 Шуннан соң Гайсә тагын Үрдүннең аръягына, элек Яхъя
чумдырган урынга китте һәм шунда калды. 41 Күпләр Аның
янына килделәр һәм бер-берсенә:

– Яхъя һичбер могҗизалы галәмәт күрсәтмәде, әмма Яхъяның бу Кеше турында әйткәннәре һәммәсе дә дөрес булды, – диделәр.

42 Һәм анда күпләр Аңа иман китерде.

Гайсәнең Лазарны үледән терелтеп торгызуы

11 [1] Мәрьям һәм аның апасы Марта яшәгән Бәйтәния авы-
лында Лазар исемле бер кеше авырый иде. [2] Мәрьям –
авырып ятучы Лазарның сеңлесе, Раббының аякларын
хуш исле май белән майлап, чәче белән сөрткән кыз. [3] Кыз ту-
ганнар Гайсәгә:
– Раббым! Якын дустың Лазар авырый, – дип хәбәр җибәр-
деләр.
[4] Гайсә бу турыда ишеткәч:
– Бу авыру – үлемгә дигән чир түгел, бәлки Аллаһының
данлануы өчен, һәм бу авыру аша Аллаһы Улы данлансын
өчен, – диде.
[5] Гайсә Мартаны, аның сеңлесен һәм Лазарны ярата иде,
[6] әмма, Лазарның авыру икәнен ишеткәч тә, булган урынында
Ул тагын ике көнгә тоткарланды. [7] Шуннан соң шәкертләренә:
– Яңадан Яһүдиягә барыйк, – диде.
[8] Шәкертләре Аңа:
– Остаз! Әле күптән түгел генә яһүдләр Сине ташлар атып үте-
рергә йөргәннәр иде, Син тагын шунда барасыңмы? – диделәр.
[9] Гайсә җавап бирде:
– Көн яктылыгы унике сәгать түгелме соң? Көндез йөрүче
абынмый, чөнки бу дөньяның яктысын күрә. [10] Ә төнлә йөрү-
че абына, чөнки аңарда яктылык юк.
[11] Шуннан соң Гайсә сүзен дәвам итте:
– Дустыбыз Лазар йоклап киткән, Мин аны уятырга барам.
[12] Аның шәкертләре:
– Раббыбыз! Йоклап киткән булса, савыгыр, – диделәр.
[13] Гайсә аның үлгәнлеге хакында әйткән иде, алар исә, гадәт-
тәге йокы турында сөйли, дип уйладылар. [14] Шуңа күрә Гайсә
аларга ачык итеп:
– Лазар үлде. [15] Сез ышансын дип, анда булмаганыма сезнең
өчен шатланам. Әйдәгез, аның янына барыйк, – диде.
[16] Игезәк кушаматлы Томас шәкертләргә:
– Әйдәгез, киттек, Аның белән бергә без дә үлик, – диде.
[17] Бәйтәниягә килеп җиткәч, Гайсә Лазарның инде дүрт көн
буена кабердә ятуын ишетте. [18] Бәйтәния исә Иерусалимга өч
чакрым* чамасы гына иде. [19] Абыйлары өчен кайгыручы Марта
белән Мәрьямне юатырга байтак яһүдләр килгән иде. [20] Марта,
Гайсәнең килүе хакында ишеткәч, Аны каршы алырга чыкты.
Мәрьям исә өйдә калды.

---

* **11:18** *Өч чакрым* – грекча сүзгә-сүз: «унбиш стадия».

[21] Марта Гайсәгә әйтте:
– Раббым! Син монда булсаң, абыем үлмәгән булыр иде.
[22] Әмма хәзер дә беләм: Син Аллаһыдан нәрсә генә сорасаң да,
Ул Сиңа бирәчәк.
[23] Гайсә аңа:
– Абыең үледән терeләчәк, – диде.
[24] – Соңгы көндә – үледән терелү вакытында – аның терелә-
чәген беләм, – диде Марта.
[25] Гайсә исә:
– Мин – терелү һәм тормыш. Миңа иман итүче, үлсә дә,
яшәячәк. [26] Яшәүче һәм Миңа иман китерүче һәркем һичкай-
чан үлмәс. Син моңа ышанасыңмы? – диде.
[27] Марта Аңа:
– Әйе, Раббым! Синең дөньяга килергә тиеш булган Мәсих,
Аллаһы Улы икәнеңә ышанам, – диде.
[28] Моны әйткәч, Марта китеп барды, һәм, сиздермичә генә
сеңлесе Мәрьямне чакырып:
– Остаз монда, Ул сине чакыра, – диде.
[29] Мәрьям, моны ишеткәч тә, тиз генә урыныннан торып,
Гайсә янына китте. [30] Ул вакытта Гайсә әле авылга кермичә,
Марта белән очрашкан урында тора иде. [31] Мәрьям белән бергә
булган юатучы яһүдләр аның җәһәт кенә торып чыгып китүен
күрделәр һәм, елау өчен кабер янына китте, дип уйлап, аның
артыннан киттеләр.
[32] Мәрьям исә, Гайсә торган урынга килеп җиткәч, Аны күреп:
– Раббым! Син монда булсаң, абыем үлмәгән булыр иде, –
дип, Аның аякларына егылды.
[33] Мәрьямнең һәм аның белән килгән яһүдләрнең елауларын
күреп, Гайсә Үзе дә борчылды һәм көенеп:
[34] – Сез аны кайда күмдегез? – дип сорады.
Алар Аңа:
– Әйдә, барыйк, Раббым! Үзең күрерсең, – диделәр.
[35] Гайсә елады.
[36] Моны күреп яһүдләр:
– Карагыз әле, Ул Лазарны ничек яраткан икән! – диештеләр.
[37] Ә кайберләре:
– Ул сукырның күзләрен ачкан икән, ник соң Лазарны да
үлемнән алып калу өчен берәр нәрсә эшли алмаган? – диделәр.
[38] Гайсә тагын да ныграк көенгән хәлдә кабер янына килде.
Кабер мәгарә булып, аңа керү юлы таш белән бастырып куел-
ган иде.
[39] Гайсә:
– Ташны читкә алып куегыз, – диде.

Мәрхүмнең сеңлесе Марта Аңа:

– Раббым! Ул инде исләнгән, чөнки ул үлгәннән соң дүрт көн үтте, – диде.

40 Гайсә аңа:

– «Әгәр иман итсәң, Аллаһының данын күрәчәксең», – дип әйтмәдемме сиңа? – диде.

41 Мәгарә авызыннан ташны алып куйдылар. Гайсә исә, югарыга карап:

– Атам! Мине ишеткәнең өчен Сиңа рәхмәт белдерәм. 42 Мине
һәрвакыт ишетүеңне беләм, ләкин бу сүзләремне монда басып торучы кешеләр өчен, Мине Син җибәргәнгә ышансыннар өчен әйтәм, – диде.

43 Шулай дигәннән соң Ул көчле тавыш белән:

– Лазар! Чык! – диде.

44 Шул вакыт үлгән кеше килеп чыкты. Аның куллары һәм аяклары кәфен белән уралган, йөзе яулык белән капланган иде. Гайсә:

– Чишегез аны, йөрсен, – диде.

Фарисейләр Гайсәне үтерергә ниятлиләр

45 Мәрьям янына килгән яһүдләрнең күбесе, Гайсә кылган
эшләрне күреп, Аңа иман китерделәр. 46 Ә кайберләре фари-
сейләр янына барып, аларга Гайсә кылган эшләр турында
сөйләделәр. 47 Шунда баш руханилар һәм фарисейләр киңәшмә
җыйдылар.

– Безгә нәрсә эшләргә? – диделәр алар. – Бу Кеше күп га-
ләмәтләр күрсәтә. 48 Аны шул көе калдырсак, һәммәсе Аңа
иман китерәчәк, һәм римлылар килеп, җиребезне дә, халкы-
бызны да басып алачак.

49 Аларның берсе – ул елны иң баш рухани булган Кәяфәс аларга:

– Сез бернәрсә дә белмисез! 50 Бөтен халык һәлак булуга
караганда, халык өчен бер кешенең үлүе – сезнең өчен хәерлерәк. Сез шуны аңламыйсызмы? – диде.

51-52 Ул моны үзеннән сөйләмәде, бәлки, ул елның иң баш рухание буларак, Гайсәнең яһүд халкы өчен, бу халык өчен генә дә түгел, бәлки, таралып яшәгән Аллаһы балаларын бергә җыю өчен дә үләчәген алдан әйтеп бирде.

53 Шул көннән соң алар Аны үтерергә ниятләделәр. 54 Шуңа
күрә Гайсә инде яһүдләр арасында ачыктан-ачык йөрмәде. Ул аннан чүл янындагы бер өлкәгә, Эфраим дигән шәһәргә китте һәм Үзенең шәкертләре белән шунда калды.

55 Яһүдләрнең Коткарылу бәйрәме якынлашканда, бәйрәм
алдыннан пакьләнергә дип, Иерусалимга илнең төрле поч-
макларыннан күп халык килде. 56 Халык Гайсәне эзләде. Алар
Аллаһы Йортында бер-берсенә:
– Сез ничек уйлыйсыз? Ул бәйрәмгә килер микән? – диеш-
теләр.
57 Баш руханилар һәм фарисейләр исә, Гайсәне тотып алу
өчен, Аның кайда булуын белгән кешеләр безгә килеп әйтергә
тиеш, дигән әмер бирделәр.

Гайсәне Бәйтәниядә майлау

12 1 Коткарылу бәйрәменә алты көн кала, Гайсә Бәйтә-
ния авылына килде. Ул авылда Гайсә үледән терелткән
Лазар яши иде. 2 Анда Гайсә хөрмәтенә аш мәҗлесе
җыйдылар, Марта хезмәт күрсәтеп йөрде, ә Лазар Гайсә бе-
лән бергә табын артында утыра иде. 3 Мәрьям, нард үсемле-
геннән* ясалган бер кадак бик кыйммәтле хуш исле саф май
алып, Гайсәнең аякларын майлады да үзенең чәче белән
сөртте. Өй эче ислемайның хуш исе белән тулды. 4 Шунда
Гайсәнең шәкертләреннән берсе – Аңа хыянәт итәчәк Яһүд
Искариот:
5 – Ни өчен бу хуш исле майны, өч йөз динарга сатып, фә-
кыйрьләргә өләшеп бирмәскә иде? – диде.
6 Ул моны һич тә фәкыйрьләр хакында кайгыртып түгел, бәл-
ки карак булганы өчен әйтте. Уртак акча янчыгын йөртү аның
вазифасы иде. Ул аннан үзенә акча ала торган иде.
7 Гайсә моңа җавап бирде:
– Калдыр Мәрьямне, ул бу эшне Мине күмү көненә сакла-
ды, 8 фәкыйрьләр һәрвакыт сезнең белән бит, ә Мин сезнең бе-
лән һәрвакыт бергә булмам.
9 Шул вакытта күп яһүдләр, Гайсәнең Бәйтәниядә икәнлеген
белеп, шунда җыелдылар. Алар Гайсә өчен генә түгел, Ул үле-
дән терелткән Лазарны күрү өчен дә килделәр. 10 Шунлыктан
баш руханилар Лазарны да үтерергә карар чыгардылар, 11 чөнки
аның аркасында күп яһүдләр Гайсә янына килә һәм Аңа иман
китерә иде.

Гайсә тантана белән Иерусалимга керә

12 Икенче көнне бәйрәмгә килгән халык арасында «Гайсә
Иерусалимга килә икән» дигән хәбәр таралды. 13 Халык, хөрмә
ботаклары тотып, Гайсәне каршыларга чыкты һәм:

---

* 12:3 *Нард үсемлеге* – Һиндстанда үсә торган үсемлек.

– Һошанна*!
Раббы исеме белән Килүче
Һәм Исраил Патшасы мөбарәк! –
дип кычкырдылар.
14 Гайсә исә, бер ишәк табып, аңа атланды һәм һәммәсе Изге
язмада язылганча булды:
15 «Сион кызы**, курыкма!
Менә, яшь ишәккә атланып,
Синең Патшаң килә».
16 Аның шәкертләре ул вакытта моны аңламадылар, ә инде
Гайсә данланганнан соң, Аның хакында шулай язылган булуын
һәм Аңа нәкъ шулай эшләүләрен хәтерләренә төшерделәр.
17 Элек Гайсә белән бергә булган кешеләр Аның Лазарны
кабердән чакырып чыгарып, үледән терелтүе турында сөйләп
бирделәр. 18 Аның шундый могҗизалы галәмәт кылганын ишет-
кәнгә, халык Аны каршыларга чыкты.
19 Фарисейләр исә үзара:
– Күрәсезме, безгә бернәрсә дә ярдәм итми. Бөтен дөнья
Аның артыннан бара, – диделәр.

Гайсә Үзенең үләчәген әйтә

20 Бәйрәмдә Аллаһыга табыну өчен килүчеләр арасында бер-
ничә грек та бар иде. 21 Алар Гәлиләядәге Бәйтсайдадан булган
Филип янына килеп, аннан:
– Әфәндем! Без Гайсәне күрергә телибез, – дип үтенделәр.
22 Филип бу турыда Әндригә әйтте, аннары алар икәүләп бу
үтенечне Гайсәгә сөйләделәр. 23 Гайсә аларга җавабында:
– Адәм Улының данлану вакыты җитте, – диде. 24 – Сезгә
хак сүз әйтәм: җиргә төшкән бодай бөртеге үлмәсә, шул ки-
леш калыр, ә үлсә, зур уңыш китерер. 25 Үзенең тормышын
яратучы аны һәлак итәчәк, ә бу дөньяда үз тормышын нәф-
рәт итүче аны мәңгелек тормыш өчен саклаячак. 26 Кем Миңа
хезмәт итә, ул Миңа иярсен. Мин кайда булсам, Минем хез-
мәтчем дә шунда булыр. Миңа хезмәт итүчегә Атам ихтирам
күрсәтер.
27 Күңелем Минем хәзер борчулы. Нәрсә әйтим? «Атам! Ми-
не бу сәгатьтән коткар!» – дипме? Ләкин бу сәгатькә Мин нәкъ
шуның өчен килдем дә. 28 Атам! Исемеңне данла.
Шул вакыт күктән:

---

* 12:13 *Һошанна* – яһүд телендә «ярдәм ит» яки «Аллаһыга дан» ди-
гәнне аңлата.
** 12:15 *Сион кызы* – Иерусалим халкы.

– Мин данладым һәм данлаячакмын, – дигән тавыш ишетелде.

29 Шунда торган һәм моны ишеткән халык:

– Күк күкрәде, – диде.

Кайберләре исә:

– Аңа фәрештә сөйләде, – диделәр.

30 Моңа каршы Гайсә:

– Бу тавыш Минем өчен түгел, бәлки сезнең өчен килде.
31 Бу дөнья хәзер хөкем ителә, хәзер бу дөньяның мирзасы*
куып чыгарылачак. 32 Мин җирдән күтәрелгәннән соң барлык
кешеләрне Үземә тартачакмын, – диде.

33 Ул моны Үзенең нинди үлем белән үләчәген белдереп
әйтте. 34 Халык Аңа җавап бирде:

– Без кануннан Мәсихнең мәңге яшәячәген белдек, ә Син, Адәм Улы күтәрелергә тиеш, дип ничек әйтәсең? Кем Ул – Адәм Улы?

35 Шунда Гайсә аларга:

– Яктылык сезнең белән бераз вакыт булыр әле. Үзегезне
караңгылык басмасын өчен, яктылык бар чагында йөреп калы-
гыз, чөнки караңгыда йөрүче кая барганын белми. 36 Яктылык
сезнең белән булган чакта яктылыкка иман китерегез, шул чак-
та сез яктылык балалары булачаксыз, – диде.

Шушы сүзләрне әйткәннән соң Гайсә, китеп, халык күзеннән яшеренде.

Халыкның Гайсәгә иман китермәве

37 Гайсә халык алдында шулкадәр күп могҗизалы галәмәт-
ләр күрсәтсә дә, ул Аңа иман китермәде. 38 Ишагыйя пәйгам-
бәрнең:

«Йа Раббым! Без сөйләгән хәбәргә кем ышанды?
Раббының кодрәте кемгә ачылды?» –

дигән сүзләре тормышка ашты.

39 Алар иман китерә алмадылар, чөнки Ишагыйя әйткәнчә:

40 «Ул аларның күзләрен күрмәс итте,
йөрәкләрен таш кебек катырды;
Югыйсә алар күзләре белән күрерләр,
йөрәкләре белән аңларлар,
Миңа таба борылырлар
һәм Мин аларны савыктырыр идем».

41 Ишагыйя бу сүзләрне Гайсәнең данын күргәнгә әйткән, ул шулай дип Аның турында сөйләгән.

---

* 12:31 *Бу дөньяның мирзасы* – иблис дигән мәгънәгә ия.

42 Хәер, башлыкларның да күбесе Аңа иман китерде, ләкин
алар, фарисейләр гыйбадәтханәдән аерыр дип куркып, икърар
итмәделәр, 43 чөнки Аллаһы данына караганда кешеләр данын
күбрәк яраттылар.
44 Гайсә исә көчле тавыш белән:
– Миңа иман итүче Минем Үземә түгел, бәлки Мине Җибә-
рүчегә иман итә, – диде. 45 – Мине күрүче Мине Җибәрүчене
күрә. 46 Миңа иман итүче караңгылыкта калмасын дип, Мин
дөньяга яктылык булып килдем. 47 Кем дә булса Минем сүзлә-
ремне ишетеп тә үтәми икән, аны хөкем итмим, чөнки Мин
дөньяны хөкем итү өчен түгел, бәлки коткару өчен килдем.
48 Мине кире кагып, сүзләремне кабул итмәүченең үз хөкем
итүчесе бар: аны соңгы көндә Мин әйткән сүз хөкем итәчәк.
49 Мин Үземнән сөйләмәдем, нәрсә сөйләргә, нәрсә әйтергә ки-
рәклеге хакында Мине җибәргән Ата Миңа әмер бирде. 50 Мин
Аның әмеренең мәңгелек тормыш икәнен беләм. Шулай итеп,
Мин нәрсә сөйлим – һәр сүзне Атам кушканча сөйлим.

Гайсә шәкертләренең аякларын юа

13 1 Коткарылу бәйрәме алдыннан Гайсә, Үзенең бу дөнья-
дан Ата хозурына китү сәгате җиткәнен белеп, дөньяда
булган үзенекеләрен ничек яраткан булса, аларны соң-
гы чиккә кадәр шулай яратуын эш белән күрсәтте.
2 Иблис Шимун Искариот улы Яһүднең күңеленә Гайсәгә
хыянәт итү фикерен салганнан соң, шәкертләре белән кичке
аш ашаган вакытта, 3 Гайсә Атаның һәрнәрсәне Аның кулына
биргәнен һәм Үзенең Аллаһыдан килеп Аллаһы янына китүен
белгәнгә, 4 урыныннан торды да, өс киемен салып, биленә сөл-
ге урады. 5 Һәм ләгәнгә су салып, шәкертләренең аякларын юа
башлады, юган берсен билендәге сөлге белән сөртә барды.
6 Нәүбәт Шимун Петер янына җиткәч, Петер Аңа:
– Раббым! Синме минем аякларымны юасың? – диде.
7 – Син әле хәзер Минем нәрсә эшләвемне аңламыйсың, –
дип җавап бирде Гайсә, – әмма соңыннан аңларсың.
8 – Син минем аякларымны һичкайчан юарга тиеш түгел-
сең, – диде Петер.
– Синең аякларыңны юмасам, Миндә синең өлешең бул-
мас, – дип җавап бирде Гайсә.
9 – Раббым! – диде Шимун Петер. – Аякларымны гына түгел,
кулларымны да, башымны да юа күр.
10 – Юынган кешенең бөтен тәне чиста була. Шуңа күрә аяк-
ларыннан башка аның бүтән җирен юу кирәк түгел, – диде
Гайсә. – Сез чиста, әмма барыгыз да түгел.

[11] Үзенә кемнең хыянәт итәчәген белгәнгә, Ул: «Сезнең ба-
рыгыз да чиста түгел», – диде.
[12] Шәкертләренең аякларын юып бетергәч, киемен киеп, Ул
яңадан урынына барып утырды һәм аларга:
– Минем нәрсә эшләгәнемне аңлыйсызмы? [13] Сез Мине
Остаз һәм Раббы дип атыйсыз. Сез хаклы: Мин нәкъ Шулмын.
[14] Шулай итеп, Мин – сезнең Раббыгыз һәм Остазыгыз, сезнең
аякларыгызны юганмын икән, сез дә бер-берегезнең аякларын
юарга тиеш. [15] Сез дә Мин сезгә эшләгән кебек эшләсен дип,
сезгә үрнәк күрсәттем. [16] Сезгә хак сүз әйтәм: хезмәтче үзенең
хуҗасыннан бөегрәк түгел, җибәрелгән дә үзен җибәрүчедән
бөек түгел. [17] Сез хәзер моны беләсез. Белгәнегезне үтисез
икән, сез – бәхетле.
[18] Мин барыгыз турында да әйтмим. Кемнәрне сайлап алга-
нымны беләм, ләкин Изге язмада: «Минем белән бергә икмәк
ашаучы Миңа каршы үкчәсен күтәрде», – дип язылган сүзләр
тормышка ашырга тиеш. [19] Алар тормышка ашкан вакытта сез
Минем мәңге бар* булуыма ышансын өчен, Мин сезгә бу сүз-
ләр тормышка ашканчы ук сөйлим. [20] Сезгә хак сүз әйтәм: Мин
җибәргән кешене кабул итүче Мине кабул итә; Мине кабул
итүче исә Мине Җибәрүчене кабул итә.

Гайсә хыянәтче Яһүдне фаш итә

[21] Моны әйткәннән соң Гайсә борчылды һәм шәкертләренә
шаһитлек биреп:
– Сезгә хак сүз әйтәм: сезнең берегез Миңа хыянәт итәчәк, –
диде.
[22] Шәкертләре исә, Аның кем хакында сөйләвен һич аңла-
мыйча, бер-берсенә караштылар. [23] Аларның берсе – Гайсә-
нең яраткан шәкерте – Аның күкрәгенә терәлеп диярлек уты-
ра иде.
[24] Гайсәнең кем хакында сөйләвен сорарга кушып, Шимун
Петер шул шәкерткә ишарә итте. [25] Теге шәкерт, Гайсәгә тагын
да якынрак килеп, Аннан:
– Раббым, ул кем? – дип сорады.
[26] Гайсә, җавап биреп:
– Мин бер сынык икмәкне кемгә манып бирсәм, ул – шул, –
диде һәм, бер сынык икмәкне манып, Шимун Искариот улы
Яһүдкә бирде. [27] Шул сыныкны кулына алуга ук аның эченә
шайтан керде. Шунда Гайсә Яһүдкә:
– Эшлисе эшеңне тизрәк эшлә, – диде.

---

* 13:19 *Мин мәңге бар* – 8:24 тәге искәрмәне карагыз.

28 Әмма Гайсәнең аңа ни өчен шулай дип әйтүен анда уты-
ручыларның берсе дә аңламады. 29 Акча янчыгы Яһүдтә бул-
ганлыктан, кайберәүләр: Гайсә аңа бәйрәм өчен безгә кирәк
булган әйберләрне сатып алырга, яки фәкыйрьләргә нәрсә дә
булса бирергә кушкандыр, дип уйладылар. 30 Сыныкны алу бе-
лән Яһүд чыгып китте. Төн иде.

Яңа әмер бирәм: бер-берегезне яратыгыз

31 Яһүд чыгып киткәч, Гайсә әйтте:

– Хәзер Адәм Улы данланды һәм Аның аша Аллаһы дан-
ланды. 32 [Аллаһы Аның аша данлана икән]* Ул да Адәм Улын
Үзендә данлаячак, һәм шунда ук данлаячак.

33 Балаларым! Мин сезнең белән инде озак булмам. Сез
Мине эзләрсез. Яһүдләргә әйткән сүзләремне сезгә дә әйтәм:
Сез Мин китәчәк урынга килә алмассыз.

34 Сезгә яңа әмер бирәм: бер-берегезне яратыгыз. Мин сезне
яраткан кебек, сез дә бер-берегезне яратыгыз. 35 Бер-берегезне
яратуыгыздан барысы да сезнең Минем шәкертләрем булуы-
гызны белерләр.

36 Шимун Петер Гайсәдән:

– Раббым! Син кая китәсең? – дип сорады.

Гайсә аңа:

– Мин китәчәк урынга Син хәзер ияреп бара алмыйсың,
әмма соңыннан киләчәксең, – дип җавап бирде.

37 – Раббым! Ни өчен Синең артыңнан хәзер бара алмыйм?
Синең өчен җанымны да бирергә әзер, – диде Аңа Петер.

38 Гайсә аңа:

– Син Минем өчен җаныңны да бирергә әзерме? Сиңа хак
сүз әйтәм: әтәч кычкырганчы, син Миннән өч тапкыр ваз кичә-
чәксең, – диде.

Мин – юл, хакыйкать һәм тормыш

14 1 – Борчылмагыз! Аллаһыга ышаныгыз һәм Миңа ыша-
ныгыз. 2 Минем Атам йортында торыр урын күп. Әгәр
дә алай булмаса, Мин сезгә әйткән булыр идем. Мин
сезгә урын әзерләргә барам. 3 Барып урын әзерләгәч, сез дә
Мин булган урында булсын өчен, янә килеп, сезне Үз яныма
алачакмын. 4 Мин бара торган урынга сез юлны беләсез.

5 Томас Гайсәгә:

– Раббым! Кая баруыңны белмибез, шулай булгач, анда бару
юлын каян белик инде? – диде.

---

* 13:32 Кайбер кулъязмаларда җәяләр эчендәге сүзләр дә бар.

6 Гайсә аңа:
– Мин – юл, хакыйкать һәм тормыш. Минем аркылы үтмичә, Атам янына беркем дә килә алмаячак. 7 Мине беләсез икән, Минем Атамны да белерсез. Шушы вакыттан башлап, сез Аны беләсез һәм Аны күрдегез, – дип әйтте.
8 – Раббым! Безгә Атаны күрсәт һәм без канәгать булырбыз, – диде Аңа Филип.
9 – Филип, Мин никадәр вакыт сезнең белән бергә булып та
син Мине белмисеңме? – диде Гайсә. – Мине күргән кеше
Атаны да күргән була. Ничек инде син: «Безгә Атаны күрсәт», –
дисең? 10 Минем Атада, Атаның Миндә икәнлегенә ышанмый-
сыңмы? Сезгә сөйләгән сүзләрне Мин Үземнән сөйләмим, ә
Миндәге Ата Үзенең эшләрен башкара. 11 «Мин Атада һәм Ата
Миндә», – дигән сүзләремә ышаныгыз. Мин әйткән сүзләр-
гә ышанмыйсыз икән, эшләгән эшләрем хакына ышаныгыз.
12 Сезгә хак сүз әйтәм: Миңа иман итүче Мин башкарган эшләр-
не һәм аларга караганда да бөегрәк эшләрне башкарыр, чөнки
Мин Атам янына барам. 13 Ата Улында данлансын өчен, Минем
исемем белән нәрсә генә сорасагыз да, эшләрмен. 14 Минем исе-
мем белән Миннән нәрсә сорасагыз да, Мин аны эшләрмен.

Гайсә вәгъдә иткән Изге Рух

15 – Мине яратсагыз, Минем әмерләремне үтәрсез. 16 Мин
Атадан сораячакмын, һәм Ул сезгә бүтән Яклаучы-Юатучы
бирәчәк, Ул Яклаучы мәңге сезнең белән булачак. 17 Ул Як-
лаучы-Юатучы – хакыйкать Рухы. Дөнья Аны күрмәгәнгә һәм
белмәгәнгә кабул итә алмый, ә сез Аны беләсез, чөнки Ул сез-
нең белән калачак һәм сездә булачак.
18 Сезне ятим калдырмаячакмын, Мин сезнең янга киләчәк-
мен. 19 Бераздан дөнья Мине күрмәячәк, ә сез күрәчәксез. Мин
яшәгәнгә, сез дә яшәячәксез. 20 Сез ул көнне, Мин – Атамда,
сез – Миндә һәм Мин сездә икәнлекне беләчәксез. 21 Минем
әмерләремне кабул итеп, аларны үтәгән кеше Мине ярата.
Мине яраткан кешене Атам да яратыр, Мин дә яратырмын һәм
аңа Үземне күрсәтермен.
22 Яһүд (Яһүд Искариот түгел) Аннан:
– Раббым! Ни өчен Син Үзеңне дөньяга түгел, ә безгә күрсә-
тергә телисең? – дип сорады.
23 Гайсә аңа җавабында:
– Мине яратучы Минем сүзләремне тотар. Атам аны яратыр
һәм Без, аның янына килеп, аның белән бергә яшәрбез. 24 Ми-
не яратмаучы Минем сүзләремне тотмый, ә сез ишетә торган
сүз Миннән түгел, бәлки Мине җибәргән Атадан, – дип әйтте
һәм, дәвам итеп:

[25] – Мин сезгә боларны сезнең белән бергә булганда ук әйт-
тем. [26] Ә Минем исемемнән Ата җибәрәчәк Яклаучы-Юатучы –
Изге Рух – сезне һәрнәрсәгә өйрәтәчәк һәм Мин сезгә сөйлә-
гәннәрнең һәммәсен дә хәтерегезгә төшерәчәк, – диде.
[27] Сезгә тынычлык калдырам, Үземнең тынычлыгымны сезгә
бирәм, әмма сезгә биргәнем дөнья биргән кебек түгел. Күңеле-
гез борчылмасын һәм курыкмасын. [28] «Сездән китәм һәм сезгә
киләчәкмен», – дигәнемне ишеттегез. Мине яратсагыз, Атам
янына баруыма куаныр идегез, чөнки Атам Миннән бөегрәк.
[29] Мин сезгә бу сүзләрне ул хәл тормышка ашканда сез ышан-
сын өчен хәзер сөйләдем. [30] Сезнең белән күп сөйләшмәм инде,
чөнки бу дөньяның мирзасы килә. Аның Миндә һичнәрсәсе
юк. [31] Әмма дөнья белсен: Мин Атаны яратам һәм, Ата Миңа
нинди әмер биргән булса, Мин шуны башкарам.
– Торыгыз, моннан китик, – диде.

Гайсә – чын йөзем агачы

15 [1] – Мин – чын йөзем агачы, ә Минем Атам – Йөзем үс-
теруче. [2] Ул Миндәге җимеш бирми торган һәр ботакны
кисеп ташлый һәм, күбрәк җимеш бирсен өчен, җимеш
бирә торган һәр ботакны чистарта. [3] Сезгә сөйләгән сүзем аша
сез инде чистартылдыгыз. [4] Миндә торыгыз, һәм Мин сездә то-
рырмын. Йөзем агачында булмаган ботак үзеннән үзе җимеш
бирә алмаган кебек, Миндә тормасагыз, сез дә җимеш бирә ал-
массыз.
[5] Мин – йөзем агачы, ә сез – ботаклар. Кем Миндә торса
һәм Мин аңарда торсам – ул күп җимеш бирер, чөнки Миннән
башка бернәрсә дә эшли алмассыз. [6] Кем Миндә тормаса, аны,
ботак кебек кисеп, читкә ташларлар һәм ул корып бетәр, ә ан-
дый ботакларны җыялар да утка ташлыйлар һәм яндыралар.
[7] Сез Миндә торсагыз һәм Минем сүзләрем сездә торса, ул чак-
та теләгән нәрсәгезне сорагыз, һәм ул сезгә бирелер. [8] Күп җи-
меш китереп, сез Минем шәкертләрем булырсыз, һәм моның
белән Минем Атам данланыр.
[9] Атам Мине яраткан кебек, Мин дә сезне яратам. Минем
мәхәббәтемдә торыгыз. [10] Мин, Атамның әмерләрен үтәп,
Аның мәхәббәтендә торам, һәм сез дә, Минем әмерләремне
үтәсәгез, Минем мәхәббәтемдә калырсыз. [11] Куанычым сездә
булсын һәм сезнең куанычыгыз тулы булсын дип, Мин болар-
ны сезгә сөйләдем.
[12] Минем әмерем шушы: Мин сезне яраткан кебек, сез дә
бер-берегезне яратыгыз. [13] Дуслары өчен җанын биргән ке-
шенең яратуыннан да бөек ярату юк. [14] Әмерләремне үтәсәгез,

сез – Минем дусларым. 15 Инде сезне хезмәтчеләрем дип ата-
мыйм, чөнки хезмәтче хуҗасының нәрсә эшләвен белми, ә
сезне дусларым дип атадым, чөнки Атамнан ишеткәннәрнең
һәммәсен сезгә белдердем. 16 Мине сез сайламадыгыз, бәлки
Мин сезне сайладым: сез барып җимеш бирсен һәм җимешегез
даими булсын дип, сезне билгеләп куйдым. Шулай итеп, Минем
исемем белән Атадан нәрсә генә сорасагыз да, Ул аны сезгә
бирәчәк. 17 Сезгә әмерем шул: бер-берегезне яратыгыз.

Дөньяның нәфрәте

18 – Дөнья сезне нәфрәт итә икән, исегездә тотыгыз: сездән
элек ул Мине нәфрәт итте. 19 Сез дөньяныкы булсагыз, дөнья
сезне үзенекеләре итеп яратыр иде. Ләкин сез дөньядан түгел,
бәлки Мин сезне дөньядан сайлап алдым, дөнья сезне шуңа
нәфрәт итә. 20 «Хезмәтче үзенең хуҗасыннан өстен түгел», –
дигән сүзләремне хәтерләгез. Мине эзәрлекләгәннәр икән,
сезне дә эзәрлекләрләр. Минем сүземне тотканнар икән, сез-
некен дә тотарлар. 21 Алар боларның барысын да сез Минеке
булганлыктан эшләрләр, чөнки Мине Җибәрүчене белмиләр.
22 Мин килеп аларга сөйләмәгән булсам, аларның гөнаһта гаеп-
ләре булмас иде, ә хәзер гөнаһларын акларлык чаралары юк.
23 Мине нәфрәт итүче Атамны да нәфрәт итә. 24 Башка беркем
дә эшләмәгән эшләрне алар арасында күрсәтмәгән булсам,
аларның гөнаһта гаепләре булмас иде; ә хәзер күрделәр һәм
Миңа да, Атама да нәфрәтләнделәр. 25 Әмма аларның канунын-
да: «Алар Миңа бер сәбәпсезгә нәфрәтләнделәр», – дип язылган
сүзләр тормышка ашсын өчен бу шулай булды.

26 Мин Атадан сезгә Яклаучы-Юатучы җибәрәчәкмен. Ул –
Атадан чыккан хакыйкать Рухы – килгәч, Минем хакта
шаһитлек бирәчәк. 27 Сез дә шаһитлек бирерсез, чөнки сез
баштан ук Минем белән булдыгыз.

16 1 – Мин боларны сез вәсвәсәгә бирелмәсен өчен сөй-
ләдем. 2 Сезне гыйбадәтханәләрдән аерырлар. Хәтта
шундый вакыт килер: ул вакытта сезне үтерүче һәркем
Аллаһыга шуның белән хезмәт итәм дип уйлар. 3 Һәм шулай
эшләрләр, чөнки алар Атаны да, Мине дә якыннан белмәде-
ләр. 4 Моны сезгә шуның өчен әйттем: ул вакыт җиткәч, сез ул
хакта сөйләгәнемне исегезгә төшерерсез. Мин боларны сезгә
башта ук сөйләмәдем, чөнки сезнең белән бергә булдым.

Яклаучының килүе

5 Ә хәзер Мин Үземне Җибәрүче янына барам, һәм сезнең
берегез дә Миннән: «Кая барасың?» – дип сорамый. 6 Мин сезгә

боларны сөйләгәнгә күрә, сезнең күңелегез кайгы белән тулды.
7 Әмма Мин хак сүз әйтәм: Минем китүем сезнең өчен хәерлерәк. Чөнки Мин китмәсәм, сезгә Яклаучы-Юатучы килмәячәк,
ә китсәм, Мин Аны сезгә җибәрәчәкмен. 8 Ул килгәч, дөньяны
гөнаһка, хаклыкка һәм хөкемгә карата фаш итәчәк: 9 гөнаһка
карата, чөнки кешеләр Миңа иман итмиләр; 10 хаклыкка карата,
чөнки Мин Атам янына барам һәм сез инде Мине бүтән күрмәссез; 11 хөкемкә карата, чөнки инде бу дөньяның мирзасы
хөкем ителде.

12 Сезгә сөйлисе сүзләрем бик күп, әмма сез аларны хәзер кабул итә алмассыз. 13 Ул – хакыйкать Рухы – килгәч, сезгә тулы
хакыйкатькә юл күрсәтеп торачак. Ул сезгә Үзеннән түгел, бәлки ишеткәнен сөйләячәк һәм булачак хәлләрне белдерәчәк.
14 Ул, Миннән кабул иткән сүзләрне сезгә сөйләп, Мине данлаячак. 15 Атаныкы булган барлык нәрсәләр – Минеке; Мин
шуңа күрә: «Миннән кабул иткән сүзләрне Изге Рух сезгә белдерәчәк», – дидем.

Шәкертләрнең кайгысы шатлыкка әйләнер

16 – Сез Мине бераздан инде күрмәячәксез, һәм янә бераздан
Мине күрәчәксез.

17 Шуннан соң Аның кайбер шәкертләре бер-берсенә:

– «Бераздан сез Мине күрмәячәксез, һәм янә бераздан Мине
күрәчәксез», һәм: «Мин Атам янына барам», – дип әйтүе нәрсәне аңлата икән? 18 «Бераздан» дигәне нәрсә икән? Аның
нәрсә сөйләгәнен аңламыйбыз! – диештеләр.

19 Үзеннән нәрсә турында сорарга теләгәннәрен белеп, Гайсә
аларга:

– Сез Минем: «Мине бераздан күрмәячәксез, һәм янә бераздан Мине күрәчәксез», – дигән сүзләрем хакында бер-берегездән сорашасызмы? 20 Сезгә хак сүз әйтәм: сез еларсыз,
үкереп еларсыз, ә дөнья шатланыр; сез кайгырырсыз, әмма
кайгыгыз шатлыкка әйләнер. 21 Вакыты җиткәч, бала тудыручы хатын җәфа чигә, әмма сабыен тудыргач, баланың дөньяга килүенә шатланып, газаплануын оныта. 22 Шуның кебек
сез дә хәзер кайгырасыз; әмма Мин сезне тагын күрәчәкмен,
һәм сезнең күңелегез куаначак, һәм куанычыгызны сездән
беркем дә ала алмаячак. 23 Ул көнне сез Миннән бернәрсә
турында да сорамаячаксыз. Сезгә хак сүз әйтәм: Минем исемем белән Атадан нәрсә генә сорасагыз да, Ул сезгә бирәчәк. 24 Моңарчы сез Минем исемем белән бернәрсә дә сорамадыгыз. Сорагыз һәм алырсыз, һәм сезнең куанычыгыз тулы булыр.

Кыю булыгыз: Мин дөньяны җиңдем

25 Моңарчы Мин сезгә кинаяләр белән сөйләдем; ләкин
вакыт җитәр, Мин сезгә инде кинаяләр белән сөйләмәм, бәл-
ки Ата хакында ачык итеп әйтермен. 26 Ул көнне сез Минем
исемем белән сорарсыз. «Сезнең өчен Атадан үтенермен», –
димим, 27 чөнки сез Мине ратканга һәм Минем Аллаһыдан
килгән булуыма ышанганга, Ата Үзе сезне ярата. 28 Мин дөнья-
га Атадан килдем; һәм менә яңадан, дөньяны калдырып, Ата
янына китәм.
29 Шәкертләре Аңа:
– Менә хәзер Син кинаяләр белән түгел, ә ачык итеп сөйли-
сең. 30 Хәзер без Синең һәрнәрсәне белүеңне һәм, хәтта, Сиңа
сорауны сүзләр белән әйтергә дә кирәк түгеллеген күрәбез.
Менә шуңа күрә без Синең Аллаһыдан килгән булуыңа ышана-
быз, – диделәр.
31 Гайсә аларга җавап бирде:
– Сез хәзер ышанасызмы? 32 Менә вакыт җитә һәм җитте дә
инде: сез таралып, һәрберегез үз өйләренә китәчәк. Сез Мине
ялгыз калдырачаксыз. Ләкин Мин ялгыз түгел, чөнки Ата
Минем белән.
33 Мин моны тынычлыгыгыз Миндә булсын дип сөйләдем.
Дөньяда кайгыларыгыз булыр, ләкин кыю булыгыз: Мин дөнь-
яны җиңдем.

Гайсәнең догасы

17 1 Гайсә бу сүзләрдән соң күккә күтәрелеп карап:
– Атам! Вакыт җитте, – диде. – Улың Сине данласын
өчен Улыңны данла. 2 Син Аңа биргән кешеләрнең
барысына да Ул мәңгелек тормыш бирсен өчен, Аңа бөтен ке-
шеләр өстеннән хакимлек бирдең. 3 Сине, бердәнбер хак Алла-
һыны, һәм Син җибәргән Гайсә Мәсихне танып белү – шул
мәңгелек тормыштыр.
4 Син тапшырган эшләрне башкарып чыгып, Мин Сине җирдә
данладым. 5 Хәзер Син, Атам, дөнья ятылганга кадәр Минем
Синең белән булгандагы даным белән Үз янында Мине данла.
6 Син дөньядан Миңа биргән кешеләргә Синең исемеңне
ачып бирдем. Алар Синеке иде, Син исә аларны Миңа бирдең.
Алар Синең сүзеңне тоттылар һәм 7 хәзер Син Миңа биргән
бар нәрсәнең Синнән икәнлеген беләләр. 8 Чөнки Миңа әйт-
кән сүзләреңне аларга җиткердем, алар кабул иттеләр. Һәм
Минем чынлап та Синнән килүемне танып, Мине Син җибәр-
гәнгә ышандылар.

[9] Мин алар өчен үтенәм. Бөтен дөнья өчен түгел, бәлки Син
Миңа биргәннәр өчен үтенәм, чөнки алар – Синеке. [10] Минем
бөтен нәрсәм Синеке, ә Синекеләр – Минеке. Мин алар аркылы данландым.

[11] Мин инде дөньяда түгел, ә алар әле дөньяда. Мин Синең
яныңа барам. Изге Атам! Без бер булган кебек, алар да бер булсын өчен, аларны Үз исемең белән, Син Миңа биргән исемең
белән саклап тор. [12] Алар белән бергә дөньяда булганда, Мин
аларны Синең исемең белән – Син Миңа биргән исем белән – саклап тоттым. Мин аларны саклап тоттым, һәм Изге язмада язылган сүзләр тормышка ашсын өчен, һәлак булырга тиешлесеннән башка берсе дә югалмады.

[13] Хәзер исә Мин Синең яныңа барам. Мин бу сүзләрне,
аларда куанычым тулы булсын өчен, дөньяда чакта сөйлим.
[14] Мин аларга Синең сүзеңне җиткердем. Дөнья аларга нәфрәтләнде, чөнки Мин дөньядан булмаган кебек, алар да
дөньядан түгел. [15] Аларны дөньядан алуыңны түгел, бәлки
явызлыктан саклавыңны үтенәм. [16] Мин дөньядан булмаган
кебек, алар да дөньядан түгел. [17] Аларны Үз хакыйкатеңдә
изге ит*. Синең сүзең – хакыйкать. [18] Син Мине дөньяга
җибәргән кебек, Мин дә аларны дөньяга җибәрдем. [19] Алар
да хакыйкатьтә изге ителсеннәр* дип, Үземне алар хакына изге итәм*.

[20] Мин алар өчен генә түгел, бәлки аларның сүзе аркылы
Миңа иман китерүчеләр өчен дә үтенәм: [21] бөтенесе бер булсын. Атам, Син Миндә һәм Мин Синдә булган кебек, Мине Син җибәргәнгә дөнья ышансын өчен, алар да Бездә булсыннар. [22] Син Миңа биргән данны аларга җиткердем: Без бер булган кебек, алар да бер булсыннар. [23] Мин – аларда, Син –
Миндә. Мине җибәргән булуыңны һәм Мине яраткан кебек аларны да яратуыңны дөнья танысын өчен, алар бөтен килеш бер булсыннар.

[24] Атам! Син Миңа биргән кешеләрнең Мин булачак урында Минем белән бергә булуларын телим. Син Мине дөнья яратылганга кадәр үк сөйгәнгә күрә, алар Син Миңа биргән данны күрсеннәр иде. [25] Гадел Атам! Дөнья Сине белми, ә
Мин беләм, һәм алар да Мине Син җибәргәнне беләләр.
[26] Миңа булган мәхәббәтең аларда да булсын һәм Үзем дә аларда булыйм дип, Синең исемеңне аларга белдердем һәм белдерәчәкмен.

---

* 17:17, 19 Грек телендә «һагиазо» дигән сүз «изге итү» һәм «багышлау, изге эшкә аеру» дигән мәгънәләргә ия.

Гайсәне кулга алу

18 [1] Бу сүзләрне әйткәннән соң, Гайсә, шәкертләре белән
Кыдрун инешенең аръягына чыгып, шундагы бакчага
керде. [2] Гайсә шәкертләре белән еш кына шунда җыел-
ганлыктан, ул урынны Аңа хыянәт итәчәк Яһүд тә белә иде.
[3] Яһүд гаскәри төркем һәм дә баш руханилар вә фарисейләр
җибәргән тәртип саклаучылар белән бергә шунда килде. Алар үз-
ләре белән факеллар, яктырткычлар һәм кораллар алганнар иде.
[4] Гайсә исә, Үзе белән булачак һәр нәрсәне белеп, алгарак
чыкты һәм алардан:
– Кемне эзлисез? – дип сорады.
[5] Алар Аңа:
– Насаралы Гайсәне, – дип җавап бирделәр.
Гайсә аларга:
– Ул – Мин, – диде.
Хыянәтче Яһүд тә алар белән шунда тора иде. [6] Гайсә: «Ул –
Мин», – дигәч, алар артка чигенеп, җиргә егылдылар.
[7] Ул янә:
– Кемне эзлисез? – дип сорады.
Алар:
– Насаралы Гайсәне, – диделәр.
[8] Гайсә җавап бирде:
– Мин инде сезгә: «Ул – Мин», – дип әйттем бит. Сез Мине
эзлисез икән, минем белән булган кешеләрне чыгарып җи-
бәрегез.
[9] Ул: «Син Миңа биргәннәрнең берсен дә югалтмадым», –
дигән сүзләр тормышка ашсын өчен шулай дип әйтте.
[10] Шимун Петернең кылычы бар иде. Ул аны тартып чыгарды
һәм иң баш руханиның хезмәтчесенә селтәнеп, аның уң кола-
гын чабып өзде. Ул хезмәтченең исеме Мәлик иде. [11] Әмма
Гайсә Петергә:
– Кылычыңны кынына тыгып куй. Атам биргән касәне Мин
эчмәм дип уйлыйсыңмы әллә? – диде.
[12] Гаскәриләр, аларның башлыгы һәм яһүдләрнең тәртип сак-
лаучылары Гайсәне тотып бәйләделәр. [13] Башта Аны шул елның
иң баш рухание булган Кәяфәснең каенатасы Һаннас янына
алып бардылар. [14] Яһүдләргә: «Халык өчен бер кешенең үлүе хә-
ерлерәк», – дип киңәш биргән кеше шул Кәяфәс иде.
[15] Шимун Петер һәм тагын бер шәкерт Гайсә артыннан бар-
дылар. Бу шәкерт исә иң баш рухани белән яхшы мөнәсәбәттә
булганга күрә, Гайсә белән иң баш руханиның ишегалдына ке-
рә алды. [16] Ә Петер тышкы якта ишек артында басып калды.

Аннары иң баш рухани белән яхшы мөнәсәбәттә булган теге
шәкерт чыкты да, ишек саклаучы хезмәтче кызга әйтеп, Петер-
не эчкә алып керде. 17 Шунда ишек саклаучы хезмәтче кыз
Петердән:

– Син дә бу Кешенең шәкертеме әллә? – дип сорагач, ул:

– Юк, – дип җавап бирде.

18 Салкын булганлыктан хезмәтчеләр һәм тәртип саклаучылар
учак ягып җылынып торалар иде. Петер дә алар белән бергә
җылынып торды.

19 Иң баш рухани исә Гайсәдән Аның шәкертләре хакында
һәм нәрсәләргә өйрәтүе турында сорашты. 20 Гайсә аңа:

– Мин дөньяга ачык сөйләдем. Һәрвакыт яһүдләр җыела
торган гыйбадәтханәдә һәм Аллаһы Йортында өйрәттем һәм
яшеренеп һичнәрсә сөйләмәдем. 21 Нигә Миннән сорыйсың?
Мин сөйләгәннәрне ишеткән кешеләрдән сора. Мин нәрсә
сөйләгәнне алар беләләр, – дип җавап бирде.

22 Гайсә шулай дигәч, Аның янында торган тәртип саклаучы-
ларның берсе, Аның яңагына сугып:

– Иң баш руханига Син шулай җавап бирәсеңме? – диде.

23 Гайсә аңа:

– Мин ялган сөйләгән булсам, ялган икәнен исбат ит, ә дөре-
сен сөйләгәнмен икән, нигә Миңа сугасың? – дип җавап бирде.

24 Һаннас Аны, бәйләнгән хәлдә, иң баш рухани Кәяфәс
янына җибәрде.

25 Җылынып торганда Шимун Петердән:

– Син дә Аның шәкертләренең берсе түгелме? – дип сора-
дылар.

Ул:

– Юк, – дип ваз кичте.

26 Иң баш рухани хезмәтчеләренең берсе, Петер колагын ча-
бып өзгән кешенең туганы, аңа:

– Мин сине Аның белән бергә бакчада күрдем түгелме соң? –
диде.

27 Петер тагын ваз кичте. Нәкъ шул вакыт әтәч кычкырды.
28 Гайсәне Кәяфәс яныннан идарәче Пилат сараена алып кил-
деләр. Бу хәл иртә белән булды. Коткарылу бәйрәменең ашын
ашарга мөмкин булсын өчен, пакьләнүләре бозылмасын дип,
яһүд башлыклары идарәче сараена кермәделәр. 29 Идарәче
Пилат, алар янына чыгып:

– Сез бу Кешене нәрсәдә гаеплисез? – дип сорады.

30 Алар аңа:

– Ул җинаятьче булмаса, Аны сиңа тотып китермәгән булыр
идек, – дип җавап бирделәр.

31 Пилат аларга:
– Аны кануныгыз буенча үзегез хөкем итегез, – диде.
Яһүдләр аңа:
– Безгә беркемне дә үлемгә дучар итү хокукы бирелмәгән, – диделәр.
32 Бу Гайсәнең Үзенең нинди үлем белән үләчәгенә ишарә итеп әйткән сүзе тормышка ашсын өчен әйтелде.
33 Шунда Пилат яңадан сараена керде һәм, Гайсәне чакыртып, Аннан:
– Син яһүдләр Патшасымы? – дип сорады.
34 Гайсә аңа:
– Син моны үзеңнән генә әйтәсеңме, яки Минем хакта сиңа башкалар сөйләдеме? – диде.
35 Пилат әйтте:
– Әллә мин яһүдме? Сине миңа Синең халкың һәм баш руханилар тапшырды. Син нәрсә эшләдең?
36 – Минем Патшалыгым бу дөньяныкы түгел. Әгәр Патшалыгым бу дөньяныкы булса, хезмәтчеләрем яһүдләр кулына тапшырылмавым өчен көрәшкән булырлар иде, әмма Минем Патшалыгым бу дөньяныкы түгел, – дип җавап бирде Гайсә.
37 Пилат Аңа:
– Димәк, Син – Патша? – диде.
Гайсә җавап биреп:
– Син Мине Патша дип әйтәсең. Мин хакыйкать хакында шаһитлек бирү өчен тудым, Мин шуның өчен дөньяга килдем дә. Хакыйкатьтән булган һәркем Мине тыңлый, – диде.
38 Пилат Аннан:
– Нәрсә ул – хакыйкать? – дип сорады.
Шуннан соң ул яңадан яһүдләр янына чыгып:
– Мин Аны гаепләрлек бер сәбәп тә күрмим, – диде. –
39 Сезнең гореф-гадәтегез буенча, Коткарылу бәйрәмендә мин сезгә бер тоткынны азат итәргә тиешмен. Яһүдләр Патшасын азат итүемне телисезме?
40 Шунда барысы да:
– Аны түгел, Барабны чыгар! – дип кычкырдылар.
Бараб исә юлбасар иде.

Гайсәнең үлемгә хөкем ителүе

19 1 Шуннан соң Пилат Гайсәне камчы белән суктырырга
кушты. 2 Гаскәриләр Аның башына күгән агачы чыбыкларыннан таҗ үреп куйдылар, өстенә куе кызыл
төстәге япанча кидерделәр, 3 һәм берсе артыннан берсе Аның
янына килеп:

– Яшәсен яһүдләр Патшасы! – дип яңакларына суктылар.
[4] Пилат, янә чыгып, халыкка әйтте:
– Карагыз, Аңарда бернинди гаеп тапмавымны белдерү өчен Аны сезнең янга чыгарам.
[5] Башына чәнечкеле таҗ, өстенә япанча кигән Гайсә чыкты. Пилат аларга:
– Менә – Кеше! – диде.
[6] Баш руханилар һәм тәртип саклаучылар Аны күргәч:
– Хачка* кадакла, кадакла Аны! – дип кычкырдылар.
Пилат аларга:
– Аны үзегез кадаклагыз, чөнки мин Аңарда бернинди гаеп тапмыйм, – диде.
[7] Яһүдләр аңа:
– Безнең кануныбыз бар, канун буенча Ул үләргә тиеш, чөнки Ул Үзен Аллаһы Улы дип атый, – дип җавап бирделәр.
[8] Бу сүзләрне ишеткәннән соң Пилат бигрәк тә куркуга
төште, [9] һәм, янә сарайга кереп, Гайсәдән:
– Син кайдан? – дип сорады.
Әмма Гайсә аңа җавап бирмәде.
[10] Пилат Аңа:
– Миңа җавап бирәсең килмиме? Сине хачка кадаклатырга да, азат итәргә дә хокукым барлыгын белмисеңме әллә? – диде.
[11] Гайсә җавап биреп:
– Сиңа югарыдан бирелмәгән булса, Минем өстән һичбер хакимлегең булмас иде, шуңа күрә Мине сиңа тапшырган кешенең гөнаһы синекеннән зуррак, – диде.
[12] Шуннан соң Пилат Аны азат итәргә теләде. Яһүдләр исә:
– Аны җибәрсәң, ул чакта син кайсарның** дусты түгелсең; үзен-үзе патша итүче һәркем – кайсарның дошманы, – дип кычкырдылар.
[13] Бу сүзләрне ишеткәч, Пилат, Гайсәне чыгарып, «Таш басма» (яһүдчә Габбата) дип аталган җирдәге хөкем итү урынына барып утырды.
[14] Бу көн Коткарылу бәйрәменә әзерләнә торган җомга көн, көндезге сәгать уникеләр тирәсе иде. Пилат яһүдләргә:
– Менә сезнең Патшагыз! – диде.
[15] Ә алар:

---

* 19:6 *Хач* – Ул чорда кешеләрне җәзалап үтерү өчен кулланыла торган, бер-берсенә туры почмаклап кагып куелган ике бүрәнә. Ул җайланманы «тәре» дип тә атыйлар.
** 19:12 *Кайсар* – борынгы Рим императорының рәсми исемнәреннән берсе.

– Алып кит Аны, олаксын! Хачка кадакла! – дип кычкырдылар.

– Патшагызны кадаклыйммыни? – диде Пилат.

Баш руханилар:

– Безнең кайсардан башка патшабыз юк, – дип җавап бирделәр.

16 Ниһаять, кадакларга дип, Пилат Аны аларга тапшырды. Алар Гайсәне алып киттеләр.

Гайсәне хачка кадаклау

17 Үзенең хачын күтәреп, Гайсә, «Баш сөяге», ягъни яһүдчә
Гөлгетә дип аталган урынга килеп җитте. 18 Аны һәм Аның белән бергә тагын ике кешене, берсен Гайсәнең бер ягына, икенчесен икенче ягына, хачка кадакладылар. 19 Пилат кушканча язу
язып, хач өстенә кактылар. Ул язуда: «Насаралы Гайсә – яһүдләр Патшасы», дип язылган иде. 20 Ул язуны күп яһүдләр укыды,
чөнки Гайсә хачка кадакланган урын шәһәргә якын иде, һәм ул язу яһүдчә, грекча һәм латинча язылган иде. 21 Яһүдләрнең
баш руханилары Пилатка әйттеләр:

– «Яһүдләр Патшасы», – дип түгел, бәлки, «Ул Үзен: „Мин – яһүдләр Патшасы“, – диде», – дип яз.

22 Пилат:

– Мин нәрсә яздым, шул язылды инде, – дип җавап бирде.

23 Гаскәриләр исә, Гайсәне хачка кадаклагач, Аның киемнәрен алып һәр гаскәригә бер өлеш итеп дүрткә бүлделәр һәм чапанын да алдылар; чапан исә тегелмәгән, ә бербөтен тукымадан иде. 24 Шулай итеп, алар бер-берсенә:

– Моны ертмыйк, ә жирәбә салыйк, кемгә чыгар, – диделәр.

Бу Изге язмадагы: «Алар киемнәремне бүлештеләр, күлмәгем өчен жирәбә салыштылар», – дип язылган сүзләр тормышка ашсын өчен булды. Гаскәриләр нәкъ шулай эшләделәр.

25 Гайсә кадакланган хач янында Аның анасы, анасының сеңлесе, Клопас хатыны Мәрьям һәм Магдалалы Мәрьям басып
торалар иде. 26 Гайсә, анасын һәм шунда торган сөекле шәкертен күреп, анасына:

– Ханым! Менә бу – синең улың, – диде.

27 Аннары шәкерткә:

– Менә бу – синең анаң! – дип әйтте.

Шәкерт шуннан соң аны үз өенә алды.

Гайсәнең үлеме

28 Шуннан соң Гайсә, һәрнәрсәнең чынга ашканын белеп, һәм Изге язмада язылганнар тормышка ашсын дип:

– Сусадым, – диде.
29 Шунда шәраб серкәсе салынган савыт тора иде. Гаскәриләр, губка кисәген серкәгә манчып, аны һүссөп* ботагына элеп, Аның авызына китерделәр.
30 Гайсә серкәне татыгач:
– Чынга ашты! – диде һәм, башын иеп, җан бирде.
31 Бу көн бәйрәм алдындагы җомга көн булганлыктан, яһүдләр гәүдәләрне шимбә көнгә хачта калдырмас өчен, – чөнки ул шимбә бөек көн иде, – аларның аякларын сындырып, аларны хачтан төшерергә Пилаттан рөхсәт сорадылар.
32 Шуннан гаскәриләр килеп, Гайсә белән бергә кадакланганнарның башта берсенең, аннан икенчесенең аякларын сындырдылар.
33 Әмма Гайсә янына килгәч, Аның инде үлгән булуын күрделәр һәм шуңа күрә аякларын сындырмадылар,
34 ә бер гаскәри Аның кабыргасына сөңге белән чәнчеде. Аннан кан белән су агып чыкты.
35 Бу хәлләрне күргән кеше, сез иман итсен дип, шул хакта шаһитлек бирде. Аның шаһитлеге хак һәм ул хакыйкатьне сөйләвен белә.
36 Чөнки бу хәл Изге язмада: «Аның һичбер сөяге сынмас», – дип язылган сүзләр тормышка ашсын өчен булды.
37 Изге язманың башка бер урынында: «Алар үзләре чәнчегән Затка карарлар», – дип тә язылган.

Гайсәне кабергә салу

38 Шуннан соң, яһүдләрдән курыкканга күрә, Гайсәнең шәкерте булуын яшереп йөргән ариматайлы Йосыф Пилаттан Гайсәнең гәүдәсен алырга рөхсәт сорады; Пилат рөхсәт бирде. Йосыф Гайсәнең гәүдәсен хачтан барып алды.
39 Элегрәк төнлә Гайсә янында булган Никәдим дә килде һәм үзе белән йөз кадакка якын мирра** белән алоэ кушып ясалган хушбуй китерде.
40 Шулай итеп, алар, Гайсәнең гәүдәсен алып, яһүдләрнең күмү йоласы буенча, Аны хушбуй сөртелгән кәфенгә урадылар.
41 Гайсә хачка кадакланган җирдә бер бакча, ә бакчада әле һичкем салынмаган яңа кабер бар иде.
42 Яһүдләрнең бәйрәмгә әзерләнә торган җомга көне булганлыктан, Гайсәне шунда салдылар, чөнки кабер якын иде.

---

* 19:29 *Һуссөп* – яһүдләрнең дини йолаларында кулланыла торган үсемлек.
** 19:39 *Мирра* – яһүдләрнең дини йоласы буенча күмү алдыннан мәетнең гәүдәсенә сөртә торган кыйммәтле хуш исле сумала.

Гайсәнең терелеп торуы

20 [1] Атнаның беренче көнендә иртән иртүк, әле караңгы
вакытта ук, Магдалалы Мәрьям кабер куышы янына
килде һәм кабер алдыннан ташның читкә алып таш-
ланганын күрде. [2] Ул шунда ук Шимун Петер һәм Гайсәнең
теге сөекле шәкерте янына йөгереп барып, аларга:

– Раббыны кабердән алып киткәннәр. Кая куйганнарын бел-
мибез, – диде.

[3] Петер белән әлеге шәкерт шундук кабер янына киттеләр.
[4] Алар икесе дә йөгерделәр, әмма теге шәкерт, Петергә кара-
ганда җәһәтрәк йөгергәнгә, кабер янына алданрак барып җит-
те. [5] Иелеп карагач, анда яткан кәфенне күрде, ләкин кабер
эченә кермәде. [6] Аның артыннан ук Шимун Петер килеп җитте.
Ул, кабер эченә кереп, анда яткан кәфенне [7] һәм Аның башына
чорналган яулыкны күрде, әмма яулык кәфен белән бергә тү-
гел, бәлки, чорнап куелганча, үз урынында ята иде. [8] Шуннан
соң, кабер янына алданрак килеп җиткән әлеге шәкерт тә эчкә
керде, һәм, күреп, ышанды. [9] Алар Изге язмада Гайсәнең үле-
дән терелеп торачагы турында язылганны әле аңламыйлар иде.
[10] Шуннан соң шәкертләр тагын өйләренә кайтып киттеләр.

[11] Мәрьям исә кабер янында елап басып калды. Елый-елый
иелеп кабер эченә карады һәм [12] анда актан киенгән ике фә-
рештәне күрде. Аларның берсе Гайсә гәүдәсе яткан урынның
баш очында, икенчесе аяк очында утыра иде. [13] Алар Мәрь-
ямнән:

– Хатын! Нигә елыйсың? – дип сорадылар.

– Минем Раббымны алып киткәннәр. Аны кая куйганнарын
белмим, – диде ул.

[14] Шулай дигәннән соң артына борылып карады һәм анда
басып торган Гайсәне күрде, әмма Аның Гайсә икәнен таны-
мады. [15] Гайсә аңа:

– Сеңлем! Нигә елыйсың? Кемне эзлисең? – дип әйтте.

Мәрьям, Аны бакчачы дип уйлап:

– Әфәндем! Син Аны чыгарып куйган булсаң, кая куйга-
ныңны әйт, мин Аны алып китәрмен, – диде.

[16] Гайсә аңа:

– Мәрьям! – диде.

Ә ул әйләнеп карап, яһүдчә:

– Раббуни! – дип әйтте. (Раббуни – Остаз дигәнне аңлата.)

[17] Гайсә аңа:

– Миңа кагылма, чөнки Мин әле Атам янына күтәрелмәдем.
Туганнарым янына кайтып әйт: «Мин Үземнең Атам һәм сезнең

Атагыз янына, Үземнең Аллаһым һәм сезнең Аллаһыгыз янына күтәреләм», – диде.

18 Магдалалы Мәрьям шәкертләр янына килеп:

– Мин Раббыны күрдем, – диде һәм аларга Гайсә әйткән сүзләрне сөйләп бирде.

19 Шәкертләре шул ук көнне кич белән, яһүдләрдән куркып, йорт ишекләрен бикләп җыелып утырганда, Гайсә килеп керде һәм, уртага басып, аларга:

– Сезгә иминлек булсын! – диде.

20 Шулай дигәннән соң, Ул аларга кулларын һәм кабыргаларын күрсәтте. Шәкертләр Раббыны күргәнгә бик куандылар.

21 Гайсә аларга тагын:

– Сезгә иминлек булсын! Атам Мине җибәргән кебек, Мин дә сезне җибәрәм, – дип әйтте.

22 Моны әйткәч, Ул сулышын аларга өреп:

– Изге Рухны кабул итегез.
23 Кемнең гөнаһларын кичерсәгез, шуныкы кичерелер; кемнекен кичермәсәгез, аныкы кичерелмәс, – диде.

Күрмичә ышанучылар бәхетле!

24 Гайсә килгәндә уникенең берсе, Игезәк кушаматлы Томас, алар белән түгел иде.
25 Башка шәкертләр аңа:

– Без Раббыны күрдек! – диделәр.

Ә ул аларга:

– Аның кулларындагы кадак яраларын күрмичә, кадак яраларына бармагымны, кабыргаларына кулымны тидереп карамыйча, ышанмам, – дип әйтте.

26 Бер атнадан соң Аның шәкертләре бер йортта тагын җыелып утырганда, Томас та алар белән бергә иде. Гайсә ишекләр бикле килеш килеп керде һәм аларның уртасына басып:

– Сезгә иминлек булсын! – диде.

27 Аннары Томаска:

– Бармагыңны монда куй һәм кулларыма кара; кулыңны суз да кабыргаларыма тидер; шикләнеп торма, ышан, – дип әйтте.

28 Шунда Томас Аңа җавап биреп:

– Минем Раббым һәм Аллаһым! – диде.

29 Гайсә:

– Син Мине күргәнгә ышандың. Күрмичә ышанучылар бәхетле! – дип әйтте.

30 Гайсә Үзенең шәкертләре алдында бу китапта язылмаган башка бик күп могҗизалы галәмәтләр дә күрсәтте.
31 Болар исә сез Гайсәнең Аллаһы Улы, Мәсих булуына иман итсен өчен һәм, иман итеп, Аның исеме аркылы сезгә тормыш булсын өчен язылды.

Гайсәнең шәкертләре белән очрашуы

21 [1] Шушы хәлләрдән соң Тибериас диңгезе буенда Гайсә шәкертләренә янә күренде. Аның күренүе болай булды: [2] Шимун Петер, Игезәк кушаматлы Томас, Гәлиләядәге Кәна шәһәреннән Натанаил, Зебедәй уллары һәм Гайсәнең тагын ике шәкерте бергә иделәр. [3] Шимун Петер:

– Балык тотарга барам, – дигәч, калган шәкертләр аңа:

– Без дә синең белән барабыз, – диделәр.

Алар көймәгә утырып, йөзеп киттеләр, әмма ул төнне һичнәрсә тота алмадылар.

[4] Таң атканда яр буенда Гайсә басып тора иде, әмма шәкертләре Аның Гайсә икәнен танымадылар. [5] Гайсә аларга:

– Егетләр! Сезнең ашарга берәр нәрсәгез бармы? – диде.

Алар Аңа:

– Юк, – дип җавап бирделәр.

[6] Ул аларга:

– Ятьмәне көймәнең уң ягына салыгыз, тотарсыз, – диде.

Алар шулай иттеләр һәм эләккән балыкның күплегеннән ятьмәне тартып чыгара алмадылар. [7] Шунда Гайсәнең яраткан шәкерте Петергә:

– Бу – Раббы, – диде.

«Бу – Раббы», – дигәнне ишеткәч, Шимун Петер, өс киемен киеп (ул чишенгән иде), суга сикерде. [8] Ярдан йөз кырык аршын чамасы гына ераклыкта булган башка шәкертләр, көймә белән килеп, балык белән тулган ятьмәне сөйрәп ярга алып чыктылар. [9] Ярга чыккач, алар икмәкне һәм учакта яткан балыкны күрделәр. [10] Гайсә аларга:

– Тоткан балыкларыгызның беразын монда алып килегез, – диде.

[11] Шимун Петер зур балыклар белән тулган ятьмәне өстерәп җиргә чыгарды. Анда йөз илле өч балык бар иде. Балыкның шундый күп булуына да карамастан ятьмә ертылмады.

[12] Гайсә аларга:

– Ашарга килегез, – диде.

Шәкертләрнең берсе дә: «Син кем?» – дип сорарга батырчылык итмәде, чөнки алар Аның Раббы икәнен белделәр. [13] Гайсә якынрак килеп икмәкне алды һәм аларга өләште, шулай ук балыкны да алып аларга бирде.

[14] Бу инде Гайсәнең, үледән терелтелгәннән соң, шәкертләренә өченче тапкыр күренүе иде.

[15] Ашаганнан соң Гайсә Шимун Петердән:

– Яхъя улы Шимун! Син Мине башка шәкертләремә караганда күбрәк яратасыңмы? – дип сорады.

Петер Аңа:

– Әйе, Раббым! Син минем яратуымны беләсең, – дип җавап бирде.

Гайсә аңа:

– Минем бәрәннәремне көт, – диде.

16 Гайсә икенче мәртәбә:

– Яхъя улы Шимун! Син Мине яратасыңмы? – дип сорады.

Петер Аңа:

– Әйе, Раббым! Син минем яратуымны беләсең, – дип җавап бирде.

– Минем сарыкларыма көтүче бул, – диде.

17 Өченче мәртәбә Ул аннан:

– Яхъя улы Шимун! Син Мине яратасыңмы? – дип сорады.

Петер, Аның: «Син Мине яратасыңмы?» – дип, өченче мәртәбә соравына көенеп, Аңа:

– Раббым! Син бөтенесен беләсең. Син яратуымны да беләсең, – дип җавап бирде.

Гайсә аңа:

– Минем сарыкларымны көт, – диде. – 18 Сиңа хак сүз әйтәм: син яшь чакта үзеңне-үзең билбаулап, теләгән җиреңә бара идең. Ә картайгач, кулларыңны сузарсың, һәм башка берәү, сине билбаулап, теләмәгән җиреңә алып барыр.

19 Ул бу сүзләрне Петернең нинди үлем белән Аллаһыны данлаячагын белдереп әйтте. Шуннан соң Гайсә аңа:

– Минем артымнан бар, – диде.

20 Шул вакыт Петер, артына әйләнеп карагач, артларыннан Гайсәнең яраткан шәкерте килүен күрде. Бу – кичке аш вакытында Гайсәнең күкрәгенә терәлеп диярлек утырган, «Раббым! Сиңа кем хыянәт итәчәк?» – дип сораган шәкерт иде. 21 Петер, аны күргәч, Гайсәдән:

– Раббым! Аның белән нәрсә булачак? – дип сорады.

22 Гайсә аңа:

– Мин килгәнгә кадәр аның яшәвен теләсәм дә, анда синең ни эшең бар? Син Минем артымнан бар, – диде.

23 Шуңа күрә кардәшләр арасында: «Ул шәкерт үлмәячәк», – дигән сүз таралды. Әмма Гайсә: «Үлмәячәк», – димәде, ә: «Мин килгәнгә кадәр аның яшәвен теләсәм дә, анда синең ни эшең бар?» – диде.

24 Бу вакыйгаларга шаһитлек биреп, бу сүзләрне язган шәкерт – шул шәкерт була. Без аның шаһитлегенең хак икәнен беләбез.

25 Гайсә болардан башка да күп эшләр башкарды. Аларның һәммәсе турында да язылса, язылган китаплар дөньяга сыймас иде дип уйлыйм.